

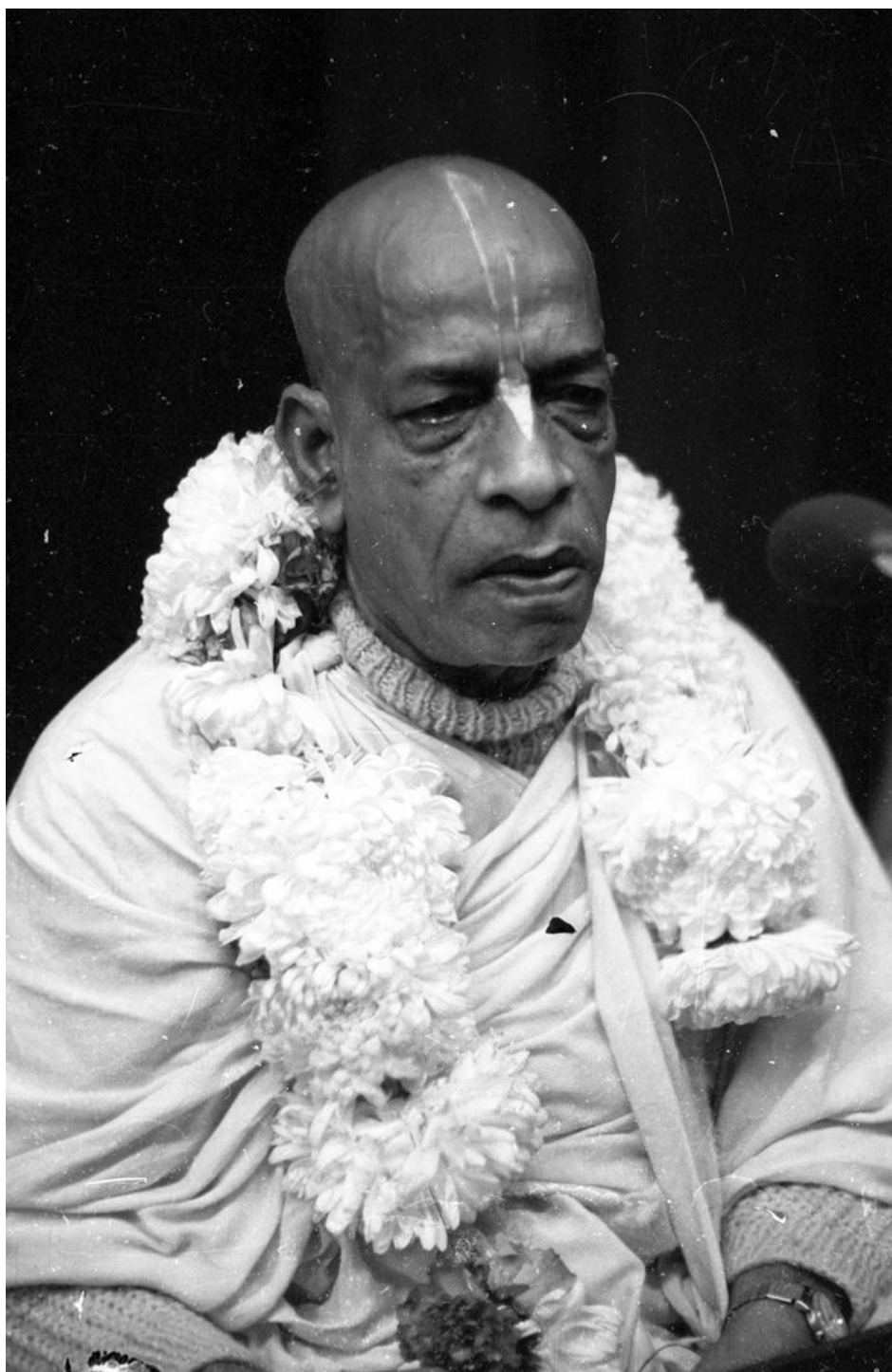
Válasz Sivarama Swami "A Parampara Folytatása" című írására

Srila Prabhupada:

A DIKSA GURUNK

Srila Prabhupada: A DIKSA GURUNK

„A könyveimben a Krisna tudatos filozófia teljességében megtalálható, ezért ha valamit nem értesz, akkor csak olvasd el őket újra és újra. Ha naponta tanulmányozod őket, a tudás megnyilvánul majd számodra, és ezen a folyamaton keresztül a lelki életed fejlődni fog.”

(Srla Prabhupada levél, 1974 november 22.)

írta: Krishnakant

Srila Prabhupada: A DIKSA GURUNK

Egy válasz, Sivarama Swami : 'A Parampara folytatása' ('Continuing the Parampara') cikkére.

„Mivel a lelki tanítómester egy elv, és nem a test.”

(Srila Prabhupada levél, 1968 május 28.)

„Amit a lelki tanítómester kinyilatkoztatott, az az élő.”

(Srila Prabhupada levél, 1969 január 15.)

Madhudvisa: Van-e bármi esélye egy kereszténynek, egy lelki tanítómester segítségével elérni a lelki világot csupán azzal, hogy hisz Jézus Krisztus szavaiban, és próbálja követni az utasításait?

Srila Prabhupada: Ezt nem értem.

Tamala Krsna: Lehetséges-e egy keresztény számára korunkban, egy lelki tanítómester nélkül, a Bibliát olvasva, és Jézus szavait követve elérni a...

Srila Prabhupada: Azzal, hogy olvasod a Bibliát, követed a lelki tanítómestert. Hogy mondhatod, hogy nélkül? Amikor olvasod a Bibliát, az azt jelenti, hogy követed az Úr Jézus Krisztus utasításait, vagyis követed a lelki tanítómestert. Hogy mondhatod, hogy lelki tanítómester nélkül?

Madhudvisa: Én a kérdésemben, élő lelki tanítómesterre gondoltam.

Srila Prabhupada: A lelki tanítómester nem azt jelenti, hogy... A lelki tanítómester örök... azt kérdezed, 'lelki tanítómester nélkül'. Lelki tanítómester nélkül nem tudsz létezni. Elfogadhatod ezt vagy azt a lelki tanítómestert, ez lehetséges. De valakit el kell fogadnod. Ahogy mondtad „a Bibliát olvasva”, amikor ezt teszed, akkor követed a lelki tanítómestert, aki egy pap, vagy egy egyházi személy, aki képviselő az Úr Jézus Krisztus tanítványi láncolatában.

(Srila Prabhupada reggeli séta, Seattle, 1969/10/02.)

BEVEZETÉS

Ez az írás egy válasz, Sivarama Swami: „A Parampara Folytatása” („Continuing the Parampara”) címmel ellátott cikkére. Ezen írásnak az a célja, hogy pontról pontra bemutassa azt, hogy minden érv amit az említett cikk írója használ, helytelen. Mivel mindent teljes egészében, szóról szóra idézünk, akkor is érthető lesz a szerző következtetése, ha nem olvastuk el az eredeti cikket. Az idézetek után érthetően válaszolunk a felhozott érvekre. Ez a cikk önálló írásként fog szolgálni. Pontosabban, egy olyan kézikönyvként funkcionál, amely rávilágít a szerző és a GBC, guru tattvával kapcsolatos téves következtetéseire.

A *Parampara folytatása* öt szakaszra van bontva. Ezek összefoglalva az alábbiakat tartalmazzák:

1. Bevezetés. (4-7 oldal)
2. Srila Prabhupada a tanítványait valóban, képesített *diksa* guruknak tartotta. (8-14 oldal)
3. 1977 május 28.-án Srila Prabhupada, tizenegy *diksa* gurut nevezett ki. (15-21 oldal)
4. A *diksa* gurunak nem kell egy felszabadult személynek lennie, de a bolygón fizikailag jelen kell lennie, ahhoz, hogy diksát adjon. (22-30 oldal)
5. A *ritvikre* nincsen sastrikus magyarázat vagy történelmi példa, és ezért elfogadhatatlan. (31-34 oldal)

A könnyed referencia érdekében, ezen írásnak az eredetihez hasonló lesz a felépítése, mivel szakaszból szakaszra szeretnénk válaszolni. Tehát az írásunk szakaszait ugyanúgy fogjuk címezni, mint „A Parampara Folytatása” szakaszait, és az előbbi cikkből vett összes idézetet keretezett részekben választjuk el a fő szövegtől.

Ezzel egyetemben a szerző, „ritvikek”-ként hivatkozott azokra, akik azt támogatják, hogy 'Srila Prabhupada maradjon a *diksa* guru, *ritvikek* vagy papok használatával. Ez persze helytelen, mivel mi nem mindannyian vagyunk papok. Vissza szeretnénk helyezni Srila Prabhupadat, a mozgalmunk középpontjába. Ezért mi *Prabhupada-anugák*, azaz Srila Prabhupada követői vagyunk, és a továbbiakban így fogunk magunkra hivatkozni.

1. 2 SZAKASZ (4-5 oldal)

KÉRDÉSEK

„Az nyilvánvaló, hogy vannak olyan kérdések, amelyekre válaszolniuk kell a mozgalmunk vezetőinek.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 4. oldal

Nincsenek Válaszok

Egyértelmű, hogy csak azért értünk el haladást, mivel a vezetőségre nagy nyomást helyeztek, ezen kérdések értékelésére. Érdemes megjegyeznünk, hogy *önállóan ezt nem tették meg*.

- Miért vártak tizenhét évet csak arra, hogy *elkezdjenek* válaszolni ezekre a kérdésekre?

Teljes joggal tehetjük fel azt a kérdést, hogy miért lettek különböző elítélendő tettek áldozatai azok, akik elkezdtek ezekkel a dolgokkal foglalkozni, olyan ügyekkel amelyről a szerző is beismeri, hogy figyelmet érdemelnek?

Kitiltva

- Miért lettek az ISKCON összes angliai templomából kitiltva, annak ellenére, hogy még mindig nem tudták nyílt vitában legyőzni őket? A legutóbbi ilyen témájú vitát 1990-ben tartották, és az eseményről készült video felvételt, a GBC misztikus módon betiltotta.

Srila Prabhupada azt mondja, hogy az ilyen magatartás elfogadhatatlan:

„Narottama Dasa-val kapcsolatban, a mi célunk az, hogy minél tovább megtartsuk a tagokat. Nem mondhatjuk csak simán azt, hogy 'El kell menned'. Nem ez az elvünk.”

(Srila Prabhupada levél, 1969 augusztus 20.)

Ez a kitiltás önmagában egy nagy képmutatás, ha az alábbi állításokat nézzük a cikk bevezőjében:

„Ezeket a fontos kérdéseket csak akkor érthetjük meg rendesen, ha nyíltan megvitatjuk őket a Vaisnavákkal.”

Ranchor Das – A Parampara Folytatása 3. oldal

Hogyan lehetséges a nyílt megbeszélés, ha még a templomba sem engednek be minket!

Könyv Osztas

- Miért nem kaphatják meg Srila Prabhupada könyveit, hogy oszthassák azokat?

A könyvosztás nagyon fontos, ezt Srila Prabhupada folyamatosan hangsúlyozza:

„Semmi kétség afelől, hogy a könyvosztás a legfontosabb tevékenységünk.”

(Srila Prabhupada levél, 1973 augusztus 4.)

Erőszak

- Miért fenyegették meg őket fizikai erőszakkal?

Egyből ráláthatunk ennek, és egy másik bhaktával történt erőszakos események sorozatának zavaró párhuzamaira, aki ezeket a kérdéseket megpróbálták felszínre hozni. Ez a *bhakta* Sulocana Dasa volt, akit később meg is gyilkoltak.

Bocsánatkérés

„Tavaly decemberben a „GBC TITKÁRI BESZÁMOLÓMBAN” egy vázlatosabb cikket írtam a *Ritvik* elméletéről. Most így visszanezve, úgy érzem, hogy a cikk eleje (sajnos) személyes és vádaskodó. Miután nyomtatásban is elolvastam, egy sokkal semlegesebb, és pozitívabb megközelítésnek örültem volna. Bocsánatot kérek minden sértésért amit elkövettem.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 5. oldal

Sajnos, nem régen (Októberben), a *ritvik* filozófia kifejtése közepette, a szerző a fenti beszámolóhoz nagyon hasonló megjegye-

zéseket tett:

„Meg van fertőzve a mayavadaval, és idővel a sahajiya irányába fog elmenni, mivel az az eredménye. Hiszen ha elveszíted a menedéket, akkor túlságosan izgatni fog a szexuális élet, és össze fogod keverni a mayavadat a szexszel, majd sahajiya leszel.”

Sivarama Swami – Soho, ritvik beszélgetés

- Minek kiadni egy bocsánatkérést, ha ugyanazokat a személyes és vádaskodó megjegyzéseket szándékozik ismételtetni?

1.5 SZAKASZ (6. oldal)

HIÁNYOS

„A ritvikek azt mondják, hogy ... (1) Csak egy *uttama-adhikari* vagy *mahabhagavata* lehet guru.”

Sivarama Swami – A Parampara folytatása, 6. oldal

Hiányos bemutatás

Ez az álláspontunknak egy hiányos bemutatása. Mi igazából azt mondjuk, hogy az *uttama-adhikari* a szükséges képesítettségi szint ahhoz, hogy *diksa* guruk, vagy *parampara* guruk legyünk. A sikshoz, vagy oktató guruhoz szükséges képesítettség, csak a prédikálás.

Fontos ez a megkülönböztetés, főleg azért mert később a szerző használ olyan idézeteket, amelyek a *siksa* guruvá válásra ösztönöznek mindenkit. Ez egy tény, amivel egyetértünk.

NINCS BESZAVAZVA

„A ritvikek azt mondják, hogy ... 5) Annak ellenére, hogy fizikailag nincsen jelen, továbbra is Srila Prabhupada marad az avató guru mindaddig, amíg egy (önjelölt) *maha-bhagavata* nem lesz a 'következő' kapcsolat a paramparában.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 7. oldal

Önragyogó

Ez ismét egy helytelen bemutatása az álláspontunknak. Mi azt állítjuk, hogy a paramparánk egy utód *mahabhagavata diksa* guruja nem 'önjelölt' hanem 'önragyogó', úgy mint Srila Prabhupada esetében.

Egy hiteles *diksa* guru nem kikiáltással, hanem képességeinek a bemutatásával, nyeri el a létjogosultságát, pont úgy mint Srila Prabhupada.

Ezt a *sastra* is alátámasztja:

„Azt, aki tagja a tanítványi láncolatnak, tettei eredményéről ismerhetjük fel. Ami az Úr és bhaktái tetteit illeti, ez mindig így igaz.”

(CC Madhya 16.65, magyarázat)

KINEVEZÉS

„A ritvikek azt mondják, hogy ... 8) Hamis az a rendszer amelyben ki lehet gurukat nevezni.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 7. oldal

Nincs Kinevezés

Egy újabb félreértelmezését látjuk az álláspontunknak. Mi azt állítjuk, hogy Srila Prabhupada bárkit kinevezhet gurunak, ha úgy gondolja. Ezt a kérdést a 2.6 szakaszban fejtjük ki, ahol a szerző megismétli ezen állítását.

ÖSSZEESKÜVÉS

„Ezzel együtt ... 11) A ritvikek hiányos bizonyítékokat mutatnak be [És] 12) Eltúloznak és kitalálnak tényeket, hogy alátámasszanak egy 'nagy összeesküvést'.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 7. oldal

Bizonytalan

A későbbiekben a szerző, csak egyetlen példát képes mutatni a szerinte 'hiányos bizonyítékra'. De amint látni fogjuk, még ez az egy példa sem helyénvaló. Arra sem mutat bizonyítékot, hogy hol 'túlozzuk el, és találjuk ki' a tényeket. Miért nem támasztja inkább alá a kijelentéseit bizonyítékokkal, ahelyett, hogy csak általánosítások kifejtésébe bocsátkozik? Elég nehéz komolyan venni a vádaskodásait, amíg meg nem teszi ezt.

2.2 SZAKASZ (9. oldal)

MULASZTÁS

„Az első dolog amit itt ki szeretnék emelni az az, hogy ez az idézet egy kurtított 'Árulás'. [...] A bizonyítékok ilyen pontatlan kifejtését, már megszokhattuk a *ritvik* kiadványoktól és igazából az egész elmélet ezekre épül; az igazság hiányos bemutatása, egy előre megfontolt cél elérése érdekében.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 9. oldal

Kurtított

(A szóban forgó idézet : „Legyél guru, de legyél képesített. Kis dolog, szigorúan követő...”).

Annak ellenére, hogy néhány idézet 'Az Árulás'-ban, valóban kurtított, ez a konkrét referencia, teljes egészében megtalálható a *Legyél Srila Prabhupada tanítványa* (Become Srila Prabhupada's disciple) cikkben.

Érdekes hogy ezt a tényt nem említi meg, hiszen a szerző azt állítja, hogy pont ezzel a *Legyél Srila Prabhupada tanítványa* cikkel foglalkozik:

„A *Legyél Srila Prabhupada tanítványa* cikket használtam az érveink alapjául.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 6. oldal

„Azzal szeretném kezdeni, hogy teljes egészében, tényszerűen idézem, a Legyél Srila Prabhupada Tanítványa nyitányát, az 1977 április 22.-i beszélgetést.

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 8. oldal

A szerző érdekes módon, elfelejti tájékoztatni az olvasót arról, hogy a *Legyél Srila Prabhupada Tanítványa*, teljes egészében tartalmazza az idézetet. Mivel a *Legyél Srila Prabhupada Tanítványa*, egy évvel korábban lett kiadva mint 'Az Árulás', ezért természetes módon vetődik fel a kérdés, hogy ki hazudik valójában.

Jogos Mulasztás

Az *Árulásnak* csak az a célja, hogy kiemelje Srila Prabhupada kijelentéseit, a tanítványainak a képesítettségéről, abban a bizonyos időpontban. A 'Kis dolog, szigorúan követő' egy általános instrukció a guruvá váláshoz. A tömörség célja végett, a reggeli séta további, a témához nem kapcsolódó részei, ki vannak hagyva.

2.3 SZAKASZ (10. Oldal)

NEM KÉPESÍTETT

„Én nem fogok kísérletet tenni arra, hogy egy ilyen képesítetlen szónak jelentést adjak. [...] A 'Hmm' azt jelzi, hogy saját megfigyelései voltak, és az eredeti olvasó figyelmét ez elkerülheti. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy minden tanítványa feltételekhez kötött lélek.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 10. oldal

Utasító Megjegyzések

Srila Prabhupada igazából nem csak azt mondja, hogy 'Hmm'. Hanem utasító megjegyzések sorozatát teszi:

„Hmm igen. [...] Már nagyon várok erre [...] De a kiképzésnek teljesnek kell lennie [...] (A tisztulás folyamatán) Ó igen, azon végig kell [...] De legyetek képesítettek [...] Lehetsz egy csaló, de nem lesz semmi hatása [...] Ne menny visszafelé.

(Szoba beszélgetés, 1977 április 22.)

Nem Képesített

Legalábbis 1977 április 22.-én, abban a pillanatban nyilvánvaló, hogy Srila Prabhupada mit gondolt a tanítványainak a képesítettségéről. Április 22.-én biztosan nem voltak képesítettek, mert különben:

- Mire várt annyira?
- Miért kellett további kiképzés?
- Mire kellett a tisztulás?
- Miért mondta, hogy 'De legyetek képesítettek'?

Az, hogy milyen gyorsan válhatnak guruvá, egy teljesen más kérdés. Az viszont vitathatatlan, hogy 1977 április 22.-én biztosan *nem* voltak képesítettek.

Lelki Vízió

Érdemes megjegyezni, hogy a szerző milyen módon használja az alábbi kifejezést:

„... Srila Prabhupada hazudik a halálos ágyán ...”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 10. oldal

Ehhez a sértő kifejezéshez, hozzá lehet még tenni további GBC tagok által használt kifejezéseket, mint a 'posztumusz *ritvik*' és az 'írj egy levelet Srila Prabhupadanak és nézd meg, hogy válaszol-e', ezek példák világosan bemutatják a lelki víziójuk hiányát.

2.4 SZAKASZ (11. Oldal)

HIBA

„Elég hosszú az ellentmondások listája. De a legkiemelkedőbb az a 'Legyél Srila Prabhupada tanítványa' könyvecskének a címe. [...] De, már mindenki Prabhupada *siksa* tanítványa.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 11. oldal

Eredeti

A *Prabhupada-anugák* az eredeti szószólói annak az elvnek, hogy mindenki Srila Prabhupada *siksa* tanítványa. Ezt a szerző is beismeri:

„A *ritvik* elmélet azzal próbálja kompenzálni a guruk leesését, hogy egy új folyamatot talál ki a *parampara* folytatására. Ezt úgy csinálják, hogy *siksán és diksán* keresztül Srila Prabhupadat teszik meg mindenkinek a *guru*jává, és ezzel tulajdonképpen véget vetnek a tanítványi láncolatnak.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 6. oldal

Ez egy meglepő hiba tehát, hogy a szerző azt állítja, hogy erre a pontra nem tértünk ki, hiszen már elfogadta, hogy a vetélytársai megértették és prédikálják ezt az elvet.

A Cím Indokolva

A *Legyél Srila Prabhupada Tanítványa* cikk különösen azzal foglalkozik, hogy Srila Prabhupada *diksa* tanítványai legyünk. Ezt még mindenkinek el kellene fogadnia. Így még sokan a *diksa* tanítványai lehetnek. A cím, így teljes mértékben indokolt, hiszen azt a célt tükrözi, amit a cikk el akar érni.

2.5 SZAKASZ (11. Oldal)

AVATÁSOK

„Így a 'Teljes visszavonulás' jelzi azt, hogy nem avat többet, és másoknak engedi, hogy avassanak.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 12. oldal

Visszavonulás

A teljes visszavonulás nem azt jelenti, hogy Srila Prabhupada nem lehet továbbra is *diksa* guru, hiszen 1977 július 9.-e után, Srila Prabhupada tényleg visszavonult minden avatással kapcsolatos teendőtől: ajánlás, elfogadás, névadás, a név beírása az avatott tanítványok könyvbe, és a tűz ceremónia. Sőt, mindent az általa kinevezett *ritvikek* intéztek. Mégis, az összes olyan személy, akik úgy lettek felavatva, hogy Srila Prabhupada már teljesen visszavonult minden avatással kapcsolatos teendőtől, még mindig Srila Prabhupada tanítványai voltak.

A későbbiekben mindenesetre megvizsgáljuk majd, hogy Srila Prabhupada valóban kinevezett-e *diksa* gurukat, mint ahogy azt a szerző állítja.

2.6 SZAKASZ (12-13. oldal)

KINEVEZÉS

„Srila Prabhupada nem mondja azt, hogy egy acaryat nem lehet kinevezni. [...] Sosem mondta azt, hogy egy gurut vagy acaryat, nem lehet kiválasztani vagy kinevezni. [...] Itt és most megerősítem, hogy igenis ki lehet nevezni egy gurut vagy acaryat, akkor ha arra képesített.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 13. oldal

Nincsen Felhatalmazva

Ebben teljesen egyetértünk. Sőt, azt állítjuk, hogy a legfőbb ok amiért az úgynevezett 'kiválasztott 11' nem volt Diksa guru, az az, hogy Srila Prabhupada nem hatalmazta fel őket. Mi azt mondjuk, hogy csak a lelki tanítómester adhat ilyen felhatalmazást. A későbbiekben megmutatjuk, hogy ilyen felhatalmazás nem volt. *Ezt a felhatalmazást viszont nem adhatja valamilyen egyházi szavazóbizottság, ahogyan az manapság történik a mozgalmunkban:*

Szavazási folyamat [...] a guru jelöltnek [...] akit a szavazó tagok fognak beszavazni.

(GBC dokumentum)

A guru beszavazás folyamata [...] a GBC két harmados szavazatával [...] minden GBC egyben guru jelölt is.

(GBC dokumentum)

A GBC az ISKCON-t vezető legmagasabb egyházi szerv.

(Vissza Istenhez)

A sastra ezt nyíltan elítéli:

„Világi szavazatokkal nem lehet vaisnava acaryát választani. A Vaisnava acarya önragyogó, és nincs szüksége semmiféle bírósági határozatra. A csaló acaryák próbálkozhatnak ugyan azzal, hogy bírósági határozat útján emelkedjenek felül a vaisnavákon, Bhaktivinoda Thakura azonban azt mondja, hogy aki így tesz, az nem más mint a Kali-yuga tanítványa.”

(CC Madhya 1.220, magyarázat)

„Sri Jiva Goswami azt tanácsolja, hogy ne a származás szerinti hagyományokra épülő, társadalmi és egyházi szokások alapján válasszunk lelki tanítómester.

(CC Adi 1.35, magyarázat)

Konferencia

Így a GBC egy egyházi konferencia lett, ami egy szavazási rendszeren keresztül jelöl ki új tagokat. Ez a rendszer nagyon hasonló a Római Katolikus egyházban a bíborosok által gyakorlatokkal.

Teljesen nyilvánvaló tehát, hogy a jelenlegi guru rendszer, fel nem hatalmazott tevékenységgel működik és tartja fenn magát.

2.7 SZAKASZ (13-14. Oldal)

KIS DOLOG

„Mindenesetre a 'kis dolog' azt jelzi, hogy Srila Prabhupada a kiképzés befejezését, nem egy évtizedekre szóló hatalmas feladatként képzelte el.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 13. oldal

Nincs Magyarázat

Azért, hogy a képesítetté válást egy 'kis dolog'nak állítsa be, a szerző egy idézetet szolgáltat, mely azt írja, hogy milyen egyszerű guruvá válni. Nincs azonban megemlítve, hogy ezek az idézetek az 'amara ajnana guru hana' versre utalnak, amelyben az Úr Caitanya mindenkit arra ösztönöz, hogy egyszerűen annak az elismérlésével amit tud, legyen guru. A negyedik szakaszban majd megmutatjuk, hogy az Úr Caitanya itt csupán arra ösztönöz mindenkit, hogy *siksa* guru, vagy prédikátor legyen. Sri Caitanya Mahaprabhu sankirtan mozgalmá minden tagjának ezt a szerepet kellene vállalnia.

Végül is, a kulcs kérdés az, hogy Srila Prabhupada kinevezett-e személyeket arra, hogy Diksa guruk legyenek. A következő szakaszban látni fogjuk, hogy csak *ritvikeket* és nem Diksa gurukat nevezett ki.

3.1 SZAKASZ (15-18. Oldal)

BIZONYÍTÉK

„Az én álláspontom szerint – amelyet a következő részben fogok bemutatni – Srila Prabhupada befejezte a kiképzést, legalábbis a saját elképzelését illetően, és valóban kiválasztott néhány gurut.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 14. Oldal

Nincs Bizonyíték

Végre bemutatják a sokat emlegetett 'bizonyítékot' a 11 Diksa guru kinevezésére. Sajnos azonban, csalódniuk kell azoknak akik, felvett beszélgetések és írott dokumentumok formájában, következetes bizonyítékokat vártak. Sőt az egyetlen 'bizonyíték' amit a szerző bemutat, az az úgynevezett 'Kinevező Kazetta', amely mindenestre, amint be fogjuk mutatni, teljesen más állít.

Mielőtt még tovább mennénk, egyből felvetődnek az alábbi fontos kérdések:

- Miért nincsen írott bizonyíték?
- Miért nem volt nyilvános a 'kinevező kazetta' az elején?

Nincsenek Dokumentumok

Srila Prabhupada a fontos döntéseket mindig megerősítette írásban. Nem is lehet megkérdőjelezni egy ilyen döntés fontosságát. Így teljes joggal érdeklődhetünk afelől, hogy ha Srila Prabhupada valóban kinevezett tizenegy *diksa gurut*, akkor ezt miért nem erősítette meg papíron, vagy miért nem tett további kijelentéseket a kinevezésekről. Szemtelenség azt állítani, hogy Srila Prabhupada ilyen fennhéjázó módon viselkedett volna.

Srila Prabhupada azt mondja, hogy ez nem az első eset, amikor egy ilyen fontos döntést bizonyíték nélkül hoztak:

„Mesterségesen akartak valakit acaryává kinevezni, és minden összeomlott. Még a józan eszükkel sem fogták fel, hogy : Ha guru Maharaja ki akart volna nevezni valakit acaryává, akkor miért nem mondta? Annyi minden mondott, és pont ezt hagyta volna ki? Az igazi kérdést? És ragaszkodnak ehhez. Egy alkalmatlan személyt neveztek ki.”

(Srila Prabhupada beszélgetés, 1976 augusztus 15.)

„Elovestam az acaryáról szóló cikkeit is, és a 14. bekezdésben azt látom, hogy az *acaryának* ki kell neveznie írásban az utód acaryáját. De mi sehol sem találunk feljegyzést arra, hogy a mi Srila Prabhupadunk (SP itt Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakurra utal) kijelölt volna egy utód acaryát. Ezt különböző személyek értelmezték, és most az összes istentestvérünk acaryaként tevékenykedik. Tehát ez egy érzékeny pont, és nem szeretnék belemenni, miközben együttműködésre törekszünk.”

(Srila Prabhupada levél, 1968 augusztus 18)

Nem nyilvános

Teljes joggal gondolkodhatunk azon is, hogy az ilyen elvileg következetes bizonyítékok a *diksa* guruk kinevezésére, miért nem voltak nyilvánosak egészen 1983-ig. Ha a 'Kinevező Kazetta' valóban *diksa* guruk kinevezését írja elő, akkor joggal kérdezhetjük, hogy miért nem mutatták be bizonyítékként egyből 1977-ben. Minek ez a titokzatos viselkedés, ha a bizonyíték tényleg alátámasztotta a *diksa* guruk kinevezését?

Figyelmeztetések

Nyilvánvaló, hogy Srila Prabhupada számított problémákra:

„Szóval Sridhar Maharaja és két úriember társa, kiválasztottak egy fel nem hatalmazott acaryat, és ez később bukásnak bizonyult. Az eredménye az lett, hogy most mindenki *acaryának* mondja magát, még akkor is ha Kanistha adhikari és nincsen tehetsége a prédikáláshoz. Vannak olyan mozgalmak, ahol évente háromszor váltanak acaryat. Így nem követhetjük el ugyanezt a hibát a mi ISKCON mozgalmunkban.”

(Srila Prabhupada levél, 1974 április 12/22)

A következő beszélgetés egy nappal a tizenegy *diksa* guru állítólagos kinevezése előtt zajlott le. Ezt is érdemes figyelembe venni:

Bhavananda: „Tudomásom van olyan emberekről, akik megpróbálják majd magukat Gurunak színlelni.

Tamal Krisna: „Az már évekkal ezelőtt is megtörtént. Az egyik istentestvéred Madhava Maharaja például, ő is így gondolkodott.”

Bhavananda: „Ő igen, várják, hogy ugorhassanak.”

Srila Prabhupada: „Nagyon erős vezetésre van szükség és éber odafigyelésre.”

(Szobai beszélgetés, 1977 május 27.)

A 'Nagyon erős vezetésre van szükség és éber odafigyelésre.' szavakat nem valószínű, hogy egy olyan személy mondta, aki éppen tizenegy *diksa* guru kinevezésére készül. Sőt Srila Prabhupada elég egyértelműen jelzi, hogy a képesítetlen személyeknek nem szabad guruknak lenniük.

Érdekes módon azonban, a szerző el akarja fogadtatni az olvasóval, hogy kevesebb mint huszonnégy órával később, Srila Prabhupada tizenegy ilyen személyt nevezett ki.

Csoda

Rátérve a *diksa* guru helyzetéhez szükséges minimális képesítettségre, a szerző biztosítja az olvasókat, hogy Srila Prabhupada tizenegy képesített *diksa* gurut nevezett ki, ám mégis rögtön a képesítettségük hiányát említi:

„A tanítványaival együtt töltött 12 év alatt nem adott ilyen „magasabb” információkat nekik. Ez kétségtől, az átlag tanítványok képesítettségének a hiánya miatt volt.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 30. oldal

Ez mindenestre megmagyarázza a ma divatban lévő 'transzcendentális' beszélgetéseket a Gaudiya Math képviselőivel. Srila Prabhupada azonban nem ajánlotta ezt:

„Nagyon óvatosaknak kell lennünk velük, és ne társuljunk velük. Ez az én utasításom mindannyiunktól. A mozgalmunknak nem tudnak segíteni, de tudnak ártani a természetes fejlődésünknek. Tehát nagyon óvatosnak kell lennünk velük.”

(Srila Prabhupada levél, 1974 április 12/22)

„Már semmi újat nem tudok mondani. Amit el kellett mondanom, azt elmondtam a könyveimben.”

(Érkezési Lecke, Vrindavan, 1977 május 17.)

Érdemes megismételni, hogy az 1977 április 22-i megjegyzései (a 2.3 szakaszban idéztük) alapján Srila Prabhupada még 11 év után sem látott senkit képesítettnek arra, hogy *diksa* guru legyen. Harminchat nappal később mégis, egyszerre tizenegy lesz 'képesített'. Joggal gondolkodhatunk el azon, hogy ha tizenegy évig senki sem tudta elérni ezt a képesítettségi szintet, akkor ilyen rövid idő alatt, hogyan sikerült?

Kinevező Kazetta

Az alábbiakban megadjuk, a kazetta átírásának a leggyakrabban használt verzióját. A szerző is ezt a verziót használta:

Satsvarupa: A következő kérdésünk az avatások jövőbeli lezajlásával kapcsolatos, főleg akkor, amikor te már nem leszel velünk. Amit tudni szeretnénk, az az, hogy hogyan fognak majd az első és második avatások lezajlani..

Srila Prabhupada: Igen. Néhányatokat ajánlani fogom. Amikor ez már el lett rendezve, néhányat közületek ajánlani fogok arra, hogy képviseleti *acarya* legyen.

Tamal Krsna: Ezt úgy nevezik, hogy *ritvik acarya*?

Srila Prabhupada: *Ritvik*. Igen.

Satsvarupa: Mi a kapcsolat az avatást adó és a

Srila Prabhupada: Ő guru. Ő guru.

Satsvarupa: De ő a te nevedben csinálja.

Srila Prabhupada: Igen. Az csak formalitás. Mivel a jelenlétemben, nem szabadna gurunak lenni, így az én nevemben. Az én utasításomra, *amara ajnaya guru hana*, legyél igazából guru. De az én utasításomra.

Satsvarupa: Tehát ők is a te tanítványaidnak tekinthetők?

Srila Prabhupada: Igen, ők tanítványok, de fontos, hogy ... ki

Tamal Krsna: Nem. Ő azt kérdezi, hogy ezek a *ritvik acaryák* képviseleti *acaryák*, akik *diksát* adnak, az övék ... az emberek akiknek *diksát* adnak, azok kinek a tanítványai?

Srila Prabhupada: Azok az ő tanítványai.

Tamal Krsna: Ők az ő tanítványai.

Srila Prabhupada: Aki avat...az ő második szintű tanítványa.

Satsvarupa: Nos, akkor lenne egy kérdésünk az ...

Srila Prabhupada: Amikor én utasítom legyél guru, ő tényleges guru lesz. Ennyi az egész. Ő a tanítványomnak a tanítványa lesz. Értsd meg.

(szoba beszélgetés, 1977 május 28.)

3.2 SZAKASZ (18-19. Oldal)

A szerző itt felsorolja a szerinte 10 állítólagos hiányosságot a kinevező kazetta 'Legyél Srila Prabhupada Tanítványa' cikkben található magyarázatára. Ahelyett, hogy minden egyes ponttal külön foglalkoznánk, inkább ugyanazzal az analízissel cáfoljuk meg a szerző, kinevező kazettára vonatkozó értelmezését, mint ahogyan azt a 'Legyél Srila Prabhupada Tanítványa' cikkben már megtettük. Ezzel egyetemben kiemeljük a szerző hibás állításait, és megvédjük az említett cikkben adott eredeti analízisünket.

3.3 és 3.4 SZAKASZOK (19-21. Oldal)

Nincsen Kinevezve

A szerző azt állítja, hogy a tizenegy *diksa* guru kinevezését a nyitó sorok tartalmazzák. De ha jobban megvizsgáljuk, akkor azt találjuk, hogy Srila Prabhupada nem *diksa* gurukat, hanem képviseleti acaryákat nevez ki. Ezt a szerző is elfogadja. Érdemes megemlíteni, hogy a szerző szerint is, *ők úgy lettek kiválasztva, hogy Srila Prabhupada közelgő eltávozása után továbbra is, ebben a szerepben fognak működni.*

„1) Csak egy kérdés van. Hogyan fognak az avatások lezajlani, főleg Srila Prabhupada eltávozása után?

2) Prabhupada azt mondja, hogy ajánlani fog bhaktákat, hogy képviseleti acaryákként működjenek.

7) A „*ritvik acarya*” szónak ez az értelmezése összefér Srila Prabhupada képviseleti *acarya* szóhasználatával. Sőt eszerint az eltávozása után az avatást végző bhakták 'képviseleti guruk'.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 20. oldal

Ezen a ponton a szerző már világosan beismeri, hogy Srila Prabhupada képviseleti acaryákat választott ki, hogy az eltávozása előtt és után az ő nevében tevékenykedjenek. Ezzel a meglepő beismeréssel a szerző eltért a GBC hivatalos álláspontjától, miszerint Srila Prabhupada nem választott ki képviseleti acaryákat az eltávozása utánra, hanem csak a fizikai jelenléte idejére.

KITÉRÉS

„Végül pedig, szeretnénk egy új definíciót adni a *ritvik* vagy *ritvik acarya* szavaknak.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 21. oldal

Manőverek

Eddig a pontig, arról szólt a vita, hogy Srila Prabhupada *ritvikeket* vagy *diksa* gurukat nevezett ki. Ám a szerző egy szokatlan módon közelíti meg a problémát, és azt állítja, hogy a képviseleti *acarya* és a *diksa* guru ugyanazt jelenti. Úgy tűnik, hogy mivel a szerző nem tudná fenntartani az amúgy is tarthatatlan álláspontját, ezért figyelemreméltó nyelvtani manőverekkel, újradefiniálja a szóban forgó kérdést. A szerencsétlen olvasónak, egy egész szakaszt(3.4 szakasz) kell átrágnia, amelyben a szerző teljesen újradefiniálja a *ritvik* szót.

Megtisztelő

Ennek az elképesztő állításnak a logikai alapja az, hogy: 'Srila Prabhupada a gurut jelentő *acarya* szót együtt használta a képviseleti szóval, így igazából *diksa* gurukat nevezett ki'. A szerző azonban azt nem említi, hogy a védikus kultúrában megszokott volt, a papoknak is a megtisztelő *acarya* címet adni.

A következő idézetek a sastrából ezt egyértelműen bemutatják:

„Sri Raghunatha dasa Govardhana Majumadara fia volt. Családi papjuk, Balarama acarya [...] volt.”

(CC Madhya 16.217, magyarázat)

„Candapura falut a Gangesz és a Yamuna találkozásának közelében, Saptagramánál, Hugli járásban találjuk. A falu pontosan keletre fekszik a két testvér, Govardhana és Hiranya, Raghunatha dasa Goswami apja, illetve nagybátyja házából. Candapurában éltek a két személyiség papjai, Balarama Acarya és Yadunandana Acarya.

Az a szokás, hogy azt a személyt aki a saját területén szakértő, az *acarya* megnevezéssel tisztelik. Például, Dronacarya a hadtudományok mély ismerete miatt kapta ezt a címet. Tehát a papot is egyfajta gurunak, vagy oktatónak tekintik. A *ritvikeket*, mivel, hogy nagyon jó papok, természetes módon nevezik *acaryának*. Például a Krisna könyvben Srila Prabhupada, úgy írja le a *ritviket* mint 'az áldozat művelt végrehajtója'.

A Ritvik Definíciója

A *Srimad Bhagavatamban* sok hasonló idézetet találunk a *ritvikre*:

Sa-rtvik-sabhyah - valamennyi pappal és az áldozaton résztvevőkkel.

SB (BBT 1987) 4.6.1-2

Rtvik - a papokkal.

SB (BBT 1987) 4.7.16

Rtvik - a szertartást végző papok.

SB (BBT 1987) 5.3.2

Rtvik - a papok.

SB (BBT 1987) 5.3.3

Rtvik - a papok.

SB (BBT 1987) 5.4.17

Saha-rtvik-acarya-sadasyah - minden pappal, acaryával és a szent gyülekezet minden tagjával.

SB (BBT 1987) 8.20.22

Adhvaryuna - a rtvik pap.

SB (BBT 1987) 9.1.15

Sőt a *ritvik* kifejezés még sok más helyen is előfordul a *Srimad Bhagavatamban*:

Ritvik: 4.6.1; 4.7.16; 5.3.2; 5.3.3; 5.4.17; 7.3.20; 8.20.22; 9.1.15.

Rtvijah: 4.5.7; 4.5.18; 4.7.27; 4.7.45; 4.13.26; 4.19.27; 4.19.29; 5.3.4; 5.3.15; 5.3.18; 5.7.5; 8.16.53; 8.18.21; 8.18.22; 9.4.23; 9.6.3.

Rtvijam: 4.6.52; 4.21.5; 8.23.13; 9.13.1.

Rtvigbhyah: 8.16.55

Rtvigbhih: 4.7.56; 9.13.3.

A szó mindegyik alkalommal *papnak* van fordítva. Ebből elég nyilvánvaló, hogy a *ritvik* csak papot jelent. Ezt a definíciót az alapvető Sanskrit nyelvtannal foglalkozó írások is megerősítik:

Ritv-ij. Pap. (szó szerint: áldozni a megfelelő időben)

SGS (OUP 1927) 79b

Nincsen említés arra, hogy az ilyen egyének *diksa* guruk lennének vagy tanítványokat fogadnának el. Így az *acarya* szó használata a képviseleti, vagy *ritvik* kifejezések után, nem *diksa* gurut jelent, hanem csak egy képesített papra utalnak. Maga a szerző is elmagyarázza, hogy a képviseleti kifejezés, papi vagy isteni szolgálatok végrehajtását jelenti.

A 'képviseleti' kifejezés szótári jelentése 'papi vagy isteni szolgálatok végrehajtása, vagy hivatalos helyzetben tevékenykedés'.

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 19. oldal

Világos tehát, hogy az a személy aki képviseleti *acarya*, csupán a fent leírtakat csinálja és nem fogad el tanítványokat.

Szóval igen, Acarya, de a kulcs az, hogy **milyen Acarya?** Amint már következetesen bemutattuk, a szóban forgó *acarya*, papi szolgálatokat végez, és nem tanítványokat fogad el. A *ritvik* vagy képviseleti szó, ahogy azt a szerző is beismeri, csak ezzel a jelentéssel ruházza fel az Acarya szót.

Felcserélhető

Világos, hogy Srila Prabhupada ilyen módon, soha nem tett különbséget a *ritvik acarya*, és a *ritvik* között. Íme néhány példa:

- i) Magán a 'kinevezési kazettán' is azt jelzi, hogy a *ritvik acarya* ugyanaz mint a *ritvik*..
- ii) Az 1977 július 9.-i, tizenegy *ritviket* megnevező, minden GBC tagnak és templom vezetőnek kiküldött levélben, a *ritvik* és nem a *ritvik acarya* szó szerepel.
- iii) 1977 július 10.-én, amikor Tamal Krishna tájékoztatja Hamsaduttát a kinevezéséről, őt csak *ritvikként* és nem *ritvik acaryaként* említi.
- iv) 1977 július 19.-én Srila Prabhupada egy olyan levelet diktál, amelyben a *ritvik*, és nem a *ritvik acarya* kifejezést használja.

Tehát arra következtethetünk, hogy Srila Prabhupada egyszer használta a képviseleti *acarya* szót, soha nem használta a *ritvik acarya* szót, de legalább háromszor használta a *ritvik* szót. Vagyis a kifejezések felcserélhetőek, és a szerző bármely más feltevése badarság.

A szerző még azt is feltételezi, hogy a képviseleti *acarya* nem csak azt jelenti, hogy az *acarya* nevében dolgozni, hanem azt is, hogy a képviseleti *acaryának* saját tanítványai vannak. De a szerző nem mutat semmilyen bizonyítékot ezen feltevésének az alátámasztására.

Világos Bizonyíték

Srila Prabhupada viszont ad világos bizonyítékot, de sajnos nem a szerző feltevésére:

Tamala Krsna: Ezek az emberek akkor csinálhatnak második avatást is. Tehát nem szükséges akkor, hogy a bhakták neked írjanak az első és második avatáshoz, hanem a hozzájuk eső legközelebbi embernek írjanak. De a felavatottak mind a te tanítványaid lesznek. Mindenki, aki avatást ad, azt a te nevedben teszi.

Srila Prabhupada: Igen.

(Szobai beszélgetés, 1977 július 7.)

„Miután ezek a képviselők megfontolták az avatási jelölést, elfogadhatják a bhaktát Srila Prabhupada avatott tanítványaként, úgy, hogy adnak nekik lelki nevet, a második avatás tekintetében pedig, a Gayatri mantrát elvibrálják a szent zsinóron ugyanúgy, ahogy Srila Prabhupada tette eddig. Az újonnan avatott bhakták Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada tanítványai, a fenti 11 *bhakta* pedig, Srila Prabhupada képviselőjeként jár el.”

(1977 július 9.-i levél)

Az is érdekes, hogy mit mond a titkára, Tamal Krisna Goswami, amikor a következő napokban továbbadja ezt az információt:

„Ő Isteni Kegyelme azt mondta: „Te egy megfelelő személy vagy arra, hogy avatást adhass azoknak, akik készek rá. Téged is kiválasztottalak azon 11 *bhakta* egyikének akiket „ritviknek” az *acarya* képviselőjének neveztem meg, akik első és második avatást adnak az én nevemben.” (Egy hírlevelet küldtünk minden GBC.-nek, és templom vezetőnek ezzel kapcsolatban, melyben felsoroltuk annak a 11 bhaktának a nevét, akiket Srila Prabhupada kiválasztott képviselőjeként. Akik avatást kapnak Srila Prabhupada tanítványai lesznek, és bárkit, akit megfelelőnek találsz az avatásra és felavatod, a nevét el kell küldened, hogy bekerülhessen Srila Prabhupada „Avatott Tanítványok” könyvébe.”

(levél, 1977 július 10.)

Következetes Bizonyíték

Ez következetesen bebizonyítja, hogy Srila Prabhupada *ritvikeket* választott ki, és ezek a tanítványok Srila Prabhupada tanítványai. A szerző azonban azt tudja mondani erre, hogy csak 'ideiglenes', és csak Srila Prabhupada fizikai jelenléte idejéig szándékozott működni. Ez viszont nem lenne egy bölcs döntés, hiszen már beismerte, hogy a kinevező kazettán a *ritvik acaryákat*, Srila Prabhupada eltávozása utánra nevezték ki.

A szerző így beleesett a saját maga által létrehozott logikai csapdába.

Az teljesen világos, hogy Srila Prabhupada a *ritvikeket*, az eltávozása utánra választotta ki. Az is világos, hogy az így felavatottak Srila Prabhupada tanítványai. Nincsen említés arra, hogy a tanítvány a *ritviké* lenne.

Így most már teljesen elvethetjük a szerző figyelemreméltó egyszerre *Ritvik*, és Diksa guru hibrid egyedét.

Ellentmondásba kerül

A szerző elfogadja, hogy Srila Prabhupada képviseleti acaryákat választott ki arra, hogy működjenek az eltávozása után, de ezen beismerés következményeit el akarja kerülni, és így egy saját, új definícióját találja ki, a képviseleti *acaryának*.

De amint már láttuk, Srila Prabhupada közvetlenül ellentmond ennek. Már igazoltuk, hogy a képviseleti *acarya* nem különbözik a *ritviktől*, és ezek a *ritvikek* közvetlenül arra lettek utasítva, hogy úgy tevékenykedjenek, hogy minden általuk avatott, Srila

Prabhupada tanítványa legyen.

Ezek a központi kérdések:

- Mit választott ki Srila Prabhupada?
- Mit csinálnak ezek?

A szerző saját szavaival mutattuk be, hogy Srila Prabhupada *ritvikeket* választott ki arra, hogy az eltávozása után csak az ő részére avassanak tanítványokat.

Módosítás

A teljesség kedvéért azonban térjünk vissza a kinevező kazettához és vizsgáljuk meg a szerző további állításait.

Még mielőtt továbbmennénk, érdemes megjegyezni, hogy amikor a szerző a 'második szintű tanítványra' utal, akkor a kazetta átírását így használta 'ő második szintű tanítvány'. De a kazetta világosan állítja, hogy 'az ő második szintű tanítványa'. Az érdeklődő bhaktáknak el is küldünk egy másolatot a kazettáról, hogy saját maguk dönthessék el. Egyértelmű különbség van 'ő'(he is) és 'az ő, övé' (his) szavak között, hiszen az egyik egy, a másik két szó. Az átírásnak ez a módosítása nem elhanyagolható következményekkel jár. Ezt a későbbiekben majd látni fogjuk

A szerző azt állítja, hogy az 'Igen, ők tanítványok', nem következetes bizonyíték arra, hogy az avatottak Srila Prabhupada tanítványai lesznek, hiszen Srila Prabhupada ezután ezt mondja:

Srila Prabhupada: Igen, ők tanítványok, de fontos, hogy ... ki

Mindegy, hogy ki, a kezdeti állítás továbbra is érvényes.

- a) Ha nem az ő (Srila Prabhupada) tanítványai lennének, akkor miért mondja, hogy 'igen'?
- b) Ha a második szintű tanítványai lennének, akkor miért nem azt mondja, hogy 'az én második szintű tanítványaim'?

Spekuláció

Nem állíthatunk fel egy érvelést arra alapozva, hogy Srila Prabhupada mit mondhatott volna. Azt kell vizsgálnunk amit valóban mondott.

- Minek ilyen módon előre tekinteni?

Lényeges

A szerző szerint az 'azok az ő tanítványai' kifejezés azt bizonyítja, hogy ők a *ritviknek* a tanítványai. Azt mondja, hogy ennek így kell lennie, hiszen 'Srila Prabhupadanak nem kell harmadik személyben beszélnie'. Talán érdemes tovább vizsgálódnunk. Az ismétlést kihagyva, ezt találjuk: 'Ők az ő tanítványai – Aki avat – az ő második szintű tanítványa'.

- i) Az aláhúzott szavaknak mind ugyanarra a személyre kell utalniuk, hiszen rögtön követik egymást.
- ii) Az utolsó 'az ő' szónak Srila Prabhupadara kell utalnia, hiszen az adott helyzetben csak neki lehetnek második szintű tanítványai.
- iii) Így az első 'ő' szónak is Srila Prabhupadara kell utalnia.

Megfigyelhetjük, hogy Srila Prabhupada harmadik személyben beszél. Lényeges, hogy nem mondta 'az én második szintű tanítványaim' kifejezést.

Ez mutatja be, hogy az átírás módosítása miért olyan lényeges. Nagyon különböző jelentése van 'ő' (he is) és 'az ő'(his)(övé) szavaknak.

Második Szintű Tanítvány

- Miért említi Srila Prabhupada a 'második szintű tanítványt', ha még nem választott ki gurukat?

A következő mondatából megtudjuk a választ:

Srila Prabhupada: ő második szintű tanítványa [...] Amikor én utasítom legyél guru, ő tényleges guru lesz. Ennyi az egész. Ő a tanítványomnak a tanítványa lesz. Értsd meg.

Srila Prabhupada egyszerűen csak elmondja a 'guruvá válás' rendes folyamatát, és ez második szintű tanítványok is eredményez. De ez a 'guruvá válás' folyamata csak akkor van 'amikor' ő 'utasítja'. Az 'amikor' használata azt jelenti, hogy valami még nem történt meg, és így még nem lett kiadva az utasítás.

Ez megerősíti a kazettán korábban mondottakat:

Srila Prabhupada: Az én utasításomra, amara ajnaya guru hana, legyél igazából guru. De az én utasításomra.

További Bizonyíték

Minden további bizonyíték azt mutatja, hogy Srila Prabhupada soha nem adta ki ezt az utasítást a *diksa* guruvá váláshoz, és egyszerűen csak újból megerősítik a *ritvikek* kinevezését. Kár, hogy a szerző nem tud semmilyen írott dokumentált bizonyítékot mutatni az állítására.

Srila Prabhupada megtárgyalta a 'guruk utasítása' témát, de a kazetta elején, amikor megemlíti, hogy kit választana, akkor csak a képviseleti *acarya*, és *ritvik* szavakat használja. Így a 'második szintű tanítványok' csak akkor kerülnének szóba, ha Srila Prabhupada kiadná az utasítást valakinek a *diksa* guruvá váláshoz.

Amint tudjuk, ezt az utasítást soha nem adta ki.

Összegzés:

- A szerző beismeri, hogy Srila Prabhupada valóban kinevezett *képviseleti acaryákat* az eltávozása utánra.
- Srila Prabhupada elég világosan mondja, hogy a *képviseleti acarya* ugyanaz mint a *ritvik*.
- Srila Prabhupada azt mondja, hogy a *ritvikek* közreműködésével felavatott tanítványok egyedül az ő (Srila Prabhupada) tanítványai.

Megerősítés

A kinevező kazetta után kiadott írott dokumentumok közül, elég sok ismétli meg ezeket a pontokat. Ezeket a dokumentumokat a „Mit akart valójában Srila Prabhupada – A Tények” cikkben találhatjuk, és az alábbiakban összefoglaljuk :

- i. Szoba beszélgetés, 1977 július 7. (már idéztük)
- ii. Srila Prabhupada 1977 július 9.-i GBC tagoknak és templom vezetőknek címzett levele (már idéztük)
- iii. Srila Prabhupada 1977 július 10.-i, a személyes titkára által aláírt, Hamsaduttának címzett levele. (már idéztük)
- iv. Srila Prabhupada 1977 július 11.-i, a személyes titkára által aláírt, Kirtananandanak címzett levele:

„Egy hírlevelet küldtünk minden templomvezetőnek és GBC-nek, melyet hamarosan meg kell kapnod. A levélben az avatásokkal kapcsolatos folyamat van leírva, melyet a jövőben követni kell. Srila Prabhupada eddig 11 képviselőt jelölt ki, akik az Ő nevében adhatnak avatást az új bhaktáknak.”

- v. 1977 július 19.-i szoba beszélgetés:

„Ott senki sem fog zavarni. Építsd fel a területedet, maradj ritvik és cselekedj a nevedben.”

- vi. Szoba beszélgetés 1977 Október 18:

Srila Prabhupada: Én már megbíztam néhányatokat, hogy avassatok, nem?

Tamal Krsna: Igen. [...]

Srila Prabhupada: Az avatások elvégzésére megbíztam a tanítványaimat, ez világos, vagy nem?

Tamala Krsna: Világos.

A szerző beismerte, hogy:

„július 8.-án ő [Srila Prabhupada] 11 személyt választott ki. A vita az volt, hogy – Mire választotta ki őket?”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 18 oldal

(Sőt 1977 július 8.-án csak kilencet választott ki, és 1977 július 9.-én hozzáadott még kettőt.)

Amint azt az 1977 július 7.-i idézet mutatja, és amint azt a kinevező kazetta valamint minden más bizonyíték is mutatja, nagyon világos, hogy mire lettek kiválasztva – arra, hogy tanítványokat avassanak Srila Prabhupadanak.

A szerző szerint ez a központi kérdés, és valóban ez az. Szerintünk, azonban ezt már következetesen megválaszoltuk.

A Végakarat

A végakaratot 1977 június 4.-én fogalmazta meg, majd 1977 November 5.-én hozzá adott egy kiegészítőt. Ebben a dokumentumban, Srila Prabhupada azt írja, hogy az indiai 'állandó tulajdonok' ügyvezető igazgatói, csak az ő 'avatott tanítványai' lehetnek. Tehát a jövőbeli tanítványoknak Srila Prabhupada tanítványainak kellene lennie, különben a potenciális igazgatók egy idő után elfogynának.

Az is elég világos volt, hogy a vezetési rendszernek a jelenlegi formájában kellene tovább folytatódnia, és nem kellene meg-

változtatni.

Az előbbiekben már bemutattuk azt, a jelenlegi rendszert:

- i. Kinevezett Ritvikek.
- ii. A tanítványok Srila Prabhupada tanítványai.
- iii. Nincs említés arról, hogy a *ritvikek*nek saját tanítványai lennének
- iv. Nincs említés arról, hogy a *ritvikek diksa* guruk lennének

Vezetés

Azt vetették fel, hogy a működő *ritvik* rendszer nem a 'vezetés területe' volt és ezért Srila Prabhupada végakarátának feltételei nem vonatkoznak rá. Meg tudjuk mutatni azonban, hogy Srila Prabhupada a *ritvik* rendszert is a vezetés egy területének gondolta, és ezért minden bizonnyal nem akarta, hogy az megváltozzon:

- a. 1980-ban a 'Topanga Canyon vallomásban' Tamal Krisna Goswami azt állította, hogy Srila Prabhupada egy *ritvik* rendszert állított fel a 'mozgalom irányítására', mivel nem tudott mindenkit személyesen 'fizikailag irányítani'.
- b. Az 1975-ös GBC határozatokból egyértelműen kiderül, hogy a 'GBC-é lesz az egyedüli felelősség a vezetés lebonyolításában.' És íme néhány vezetéssel kapcsolatos kérdés, amivel a GBC abban az évben foglalkozott:

„Az első avatáshoz, legalább hat hónapig teljes idős tagnak kell lenni. A második avatáshoz, legalább még egy évnek kell eltelnie az első avatás után.”

(9. számú határozat, 1975 március 25.)

„A sannyasik avatásának a módszere.”

(2. számú határozat, 1975 március 27.)

Fontosak ezek a határozatok, hiszen bemutatják, hogy az avatások elvégzését egy vezetési rendszernek tekintették. És a *ritvik* rendszer csak egy módszer az avatások elvégzésére. Srila Prabhupada átnézte és jóváhagyta ezeket a határozatokat. Így Srila Prabhupada az avatások rendszerét feltétlenül egy vezetési rendszernek tekintette, és így a *ritvik* rendszerre ugyanúgy vonatkoznak Srila Prabhupada végakarátának a feltételei.

Ez következetesen bemutatja, hogy a 'vezetés' a 1977-ben már bevezetett ritvik rendszerre utal.

És a végakarát világosan állítja, hogy az ilyen vezetési rendszereknek „folytatódniuk” kell és nem változtathatnak meg semmit.

Makacs

Kár, hogy a szerző ilyen makacsul ragaszkodik ahhoz, hogy Srila Prabhupada tizenegy *diksa* gurut nevezett ki.

Ez meglepő, mivel az előző szakaszokban már következetesen bemutattuk, hogy ez a feltevés nem igaz, de azért is mivel a kinevezett *diksa* guru elméletnek más vezető 'guruk' is közvetlenül ellentmondanak.

A szerzőnek ez a cikke, sorban a legújabb az elmúlt években megjelent a *ritvik* kérdésre 'végleges' választ adni próbáló cikkek közül. De sajnálatos módon, ezek a válaszok nem csak a szerző cikkével keverednek ellentmondásba, hanem egymással is.

Íme néhány példa:

- i. San Diego-i vita, 1990 január.
- ii. ISKCON Journal, 1990 március
- iii. Beszélgetés Jayadvaita Swamival, London 1993 Október.
- iv. „A Parampara Folytatása”, Sivarama Swami, 1994

Ellentmondások

Ezek a próbálkozások a *ritvik* kérdés lezárására, 'egyszer és mindenkorra', csak a szerző, és a GBC közötti bizarr ellentmondásokhoz vezettek:

„Az én álláspontom szerint – amelyet a következő részben fogok bemutatni – Srila Prabhupada befejezte a kiképzést, legalább is a saját elképzelését illetően, és valóban kiválasztott néhány gurut.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 1994

Ez azonban közvetlenül ellentmond, a mozgalom más idősebb bhaktáinak az állításaival:

„A bizonyíték megkérdőjelezhetetlen, teljes, kimerítő, és mindenki elfogadja, ezzel mindenki egyetért. Srila

Prabhupada senkit sem nevezett ki, arra, hogy a jövőben guru legyen, csupán ritvikeket nevezett ki, hogy a jelenlétében azok tevékenykedjenek.

(H.H. Jayadvaita Maharaja, San Diego-i vita, 1990)

Ez a kijelentés ismét elhangzott Jayadvaita Swamitól, az 1993-as Dél Londoni beszélgetésben.

Ravindra Svarupa das is egy hasonló megfigyelést tett:

„Ezek a személyek ritvikék, papok. Tény az, hogy Srila Prabhupada sosem mondta azt, hogy „Rendben, akkor íme a következő acarya , vagy íme a következő tizenegy acarya akik a mozgalom, a világ hiteles gurui”. Nem, ilyet nem mondott.”

Ravindra Svarupa das – San Diego-i vita 1990

Bhakti Caru Swami is hozzátett néhány megjegyzést a kérdéshez, és ő sem említi a *diksa* guru kinevezését, vagy a *ritvik acarya* *diksa* gurukká válását:

„Sokkal később júliusban, nevezett meg Srila Prabhupada tizenegy bhaktát, és kijött a ritvik acarya elrendezés.”

Bhakti Caru Swami [idézte Suhotra Swami], ISKCON Journal, 1990 március, 18 oldal

Majd ugyanebben a kiadványban találjuk Jayapataka Swami cikkét, aki a többieknek ellentmond ugyan, de a szerzőt alá-
masztja:

„Szóval a küldöttség elment és megbeszélte ezt Srila Prabhupadával, majd a tagok visszajöttek és jelentették a történeteket nekünk, a GBC többi tagjának. Azt mondták, hogy Prabhupada meg fog nevezni néhány személyt, akik a jövőben avatni fognak, még az eltávózása után is. És a bhakták akiket avatni fognak, az ő tanítványai és Srila Prabhupada második szintű tanítványai lesznek.”

Jayapataka Swami – ISKCON Journal, 1990 március 14. oldal

További ellentmondásokat találunk, ha a szerzőnek az előző szakaszban cáfolt állítását nézzük:

„Végül pedig, szeretnénk egy új definíciót adni a *ritvik*, vagy *ritvik acarya* szónak. Nem fogadjuk el a *ritvik* szónak az ön-magában vett jelentését, hanem úgy tekintjük mint az *acarya* szónak egy melléke, és hasonló jelentésű mint a képviseleti szó, én azt ajánlanám, hogy minden guru, az *képviseleti acarya* vagy *ritvik acarya*. Ezt azért mondom mert, ő a saját guruja nevében tevékenykedik. Ez nem azt jelenti, hogy a saját tanítványai a gurujának a tanítványai, de mint egy Vaisnava, ő a guruja nevében avat.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása, 21. oldal

Ennek ellentmond Bhakti Caru Swami:

Riporter: Te egy védikus környezetben nevelkedtél. Szerinted mi az a *ritvik acarya*?

Bhakti Caru: A *ritvik* szó igazából egy áldozatot végző papot jelent.

(Bhakti Caru Swami, ISKCON Journal, 1990 március 13. oldal)

Az lényeges, hogy Bhakti Caru Swami nem különbözteti meg a *ritvik* és *ritvik acarya* kifejezéseket, és arra sem tesz utalást, hogy a *ritvik acarya* ugyanaz mint a guru és saját tanítványokat birtokol.

A következő is ugyanebben a magazinban szerepelt:

„Hogyan viselkedtek Prabhupada tanítványai a *ritvik*jeikkel, amíg Prabhupada még jelen volt? Tűz Ceremónia, japa lánc, név – és viszlát! Prabhupada jóváhagyta. Ő a gurum. Ez a másik emberke, csak a ceremóniát végzi! És ez a *ritvik* tényleges helyzete. Csak egy pap, aki képvisel.”

Satyaraja das – ISKCON Journal, 1990 március, 38. oldal

Zűrzavar

Ezek a rossz próbálkozások arra, hogy „elbánjanak”, vagy eltitkolják a *ritvik* kérdést csak tovább növelték a zűrzavart, és jelzik a GBC filozófiai aljasságának a szintjét.

A legfontosabb, hogy a tizenegy kinevezett személy jelentős része beismerte, hogy a guru kinevezés csak egy csalás volt, és igazából csak *ritvik*eknek lettek kinevezve. Ezt a tényt azonban sehol sem említi a GBC.

Piramis Ház

Itt most helyénvaló, Tamal Krisna Goswaminak hagyni az utolsó szót, aki 1980-ban beismerte a csalást:

„Valójában Prabhupada sosem jelölt ki egyetlen gurut sem. 11 *ritvik*et nevezett ki, és őket sosem nevezte ki guruknak. Jómagam, és más GBC tagok, az elmúlt három évben a legnagyobb kárt okoztuk ennek a mozgalomnak, mert a *ritvik* kinevezéseket átváltoztattuk guru kinevezésekké.[...]Erre Srila Prabhupada azt mondta, Rendben, akkor kinevezek többet...’ és elkezdte sorolni a neveket. Egyértelműen kifejezte, hogy az avatottak az ő tanítványai lesznek. És akkor az én fejemben is teljesen tiszta volt, hogy az új bhakták az ő tanítványai. [...] Nem tud nekem senki olyan hangfelvételt, vagy írott anyagot mutatni, ahol Prabhupada azt mondja:’ Ezt a 11 embert kinevezem guruinak’. Ilyen nem létezik, mert ő sosem nevezett ki senkit guruinak. Ez csak egy mítosz.”

(Tamal Krisna Goswami: Piramis Ház Vallomások, Topanga Canyon, 1980 december 3.)

Ez egy hihetetlen őszinte beismerés, amely jelzi az eredeti tizenegy által véghezvitt csalás nagyságát, és démonikus természetét.

Ezen a ponton érdemes megjegyezni, hogy a most avató guruk közül, mindenki tud a Piramis ház dokumentumokról, és ezért csak arra következtethetünk, hogy ők is meg vannak fertőzve ezzel a kétszínűséggel.

4.1 SZAKASZ (22-23. Oldal)

BIZONYÍTÉK

„Ez a 'Legyél Srila Prabhupada Tanítványa', a *parampara* folytatásának *ritvik* tervezetének a következtetése. Szinre lép a következő *acarya* és kijelenti, hogy 'megcsinálta'.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 23. Oldal

Önragyogó

Ez ismét egy helytelen bemutatása az álláspontunknak. Mi igazából azt mondjuk, hogy a következő *acarya* önragyogó, és nem önjelölt lesz.

„A Vaisnava Acarya önragyogó és nincs szüksége semmiféle bírósági határozatra.”

(CC Madhya 1.220, magyarázat)

Az ISKCON-t tekintve, Srila Prabhupada csak annyi hatalmat hagyott magának, hogy az egyedüli *diksa* guru maradjon. Így amikor kiemelkedik a következő *acarya*, bármennyire is képesített, nem fog tudni avatni az ISKCON-ban, hiszen azt csak Srila Prabhupada teheti. Valamikor biztosan megjelenik majd egy új *acarya*, és amikor eljön akkor önragyogó lesz, és nem fogja semmilyen bizottság vagy 'bírói ítélet' jóváhagyni vagy kijelölni, mint ahogy azt a GBC most teszi. Az ilyen cselekedeteket Srila Prabhupada teljesen elítéli.

Hamis Bemutató

Mi nem azt mondjuk, amint azt a szerző állítja, hogy semmilyen más képesített személy sem fog kiemelkedni:

„Mivel ugyanarra a hibás logikára építkeznek mint a 3. Tény, ezért ugyanilyen analízisnek lehet alávetni őket, és alkalmatlannak bizonyul a próbálkozásuk annak a bizonyítására, hogy Srila Prabhupada akarata az, hogy a jövőben csak papok avassanak mindenkit az ő nevében.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 21. oldal

Az teljesen Krisna kezében van, hogy kiemelkedik-e egy újabb tiszta *bhakta*. Krisna, és nem egy egyházi szavazó tanács, tartja fenn a paramparát.

Ehhez hozzáadódnak, a szerző további hamis állításai, amelyekben újból és újból rosszul mutatja be az álláspontunkat.

Gyakorlati Eredmények

Érdekes, hogy az állítása megerősítése céljából a következőt idézi Az Önmegvalósítás Tudománya könyvből:

Az idézet és ellenkező idézet, nem oldhatja meg a problémát(...) A gyakorlati eredménye alapján kell elfogadnunk a dolgokat(...)

(SSR 3. fejezet) Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 23. oldal

4.2 SZAKASZ (23-25. Oldal)

KIS DOLGOK

Bizonyára vannak a lelki tanítómester fejlettségi szintjével kapcsolatos „ellentmondó” állítások. Egyesek azt mondják, hogy felszabadulnak kell lennie, mások azt, hogy nem.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 24. oldal

Ahhoz, hogy a guru képesítettségére vonatkozó „ellenmondásokat” alátámassza, a szerző olyan idézeteket szolgáltat, amelyek minimális képesítettséget írnak elő a guruvá váláshoz. Ezek az idézetek azonban két kategóriába sorolhatóak, és igazából nem azt állítják amit a szerző mond.

Először Legyél

Először is az idézetek jelentős része azt mondja, hogy az ember „szigorúan kövessen” és ezután majd guru lesz. Vagyis csak bemutatnak egy folyamatot, amelyet ha követünk guruk leszünk. Ezt jelenti a lesz szó – valami, ami akkor következik be, ha szigorúan követjük a folyamatot. Például ha én azt mondom, hogy:

'Kövess szigorúan az orvos professzorodat és akkor orvos leszel'

Senki sem értelmezné úgy ezt a mondatot, hogy te egy orvos vagy most, vagy, hogy egyedül az orvosi szak hallgatásával, képzett orvos leszel. Hasonlóan, Srila Prabhupada ezen mondatai nem „ellenmondóak”, hanem csak a nyilvánvaló dolgokat állítják: Kövess a gurud instrukcióit, és idővel te is olyan képesített leszel mint egy guru. Sőt a következő mondat is – melyre a szerző az egész cikket építette – tartalmazza a legfontosabb szót – lesz.:

„amara ajnana guru hana. Válgatok guruvá. De legyetek képesítettek. Egy apró dolog szigorú követő.”

(szoba beszélgetés, 1977 április 22.)

Ez semmiképpen sem állítja azt, hogy ha már képesített guru vagy, akkor nem kell felszabadulniak lenned.

Prédikáló Guru

Másodszor, az idézet azt mondja, hogy a prédikálás érdekében sok embernek kell felvennie a guru szerepet. Ezek az idézetek az Úr Caitanya híres utasítására utalnak a Caitanya Caritamritában, ahol mindenkit arra ösztönöz, hogy legyen guru azáltal, hogy elismétli amit hallott. Az alábbiakban megadjuk ezen sor szövegkörnyezetét is:

„amara ajnana guru hana. Válgatok guruvá. De legyetek képesítettek. Egy apró dolog szigorú követő.”

(szoba beszélgetés, 1977 április 22.)

(Az 'amara ajnana guru hana' az Úr Caitanya, 'legyél guru' instrukciója bengáliul).

De el kell olvasnunk a vers magyarázatát, hogy megértsük az Úr Caitanya miként akarja, hogy guruk legyünk:

„Mindenkit taníts arra, hogy kövesse az Úr Sri Krisna utasításait, amelyek a Bhagavad-gitában és a Srimad-Bhagavatamban állnak! Légy így lelki tanítómester, s próbálj meg mindenkit felszabadítani ezen a vidéken!”

(CC Madhya, 7.128)

„Az ember továbbra is kényelmesen élhet a lakhelyén, mi csupán arra kérünk mindenkit, hogy énekeljék a Hare Krisna maha-mantrát. Ha valaki egy kicsit is írástudó, és tudja olvasni a Bhagavad-gita úgy, ahogy van-t és a Srimad-Bhagavatamot, az még jobb.”

(CC Madhya 7.128)

„Az ember maradhat családfő, orvos, mérnök vagy bármi más – mindez nem számít. Az egyetlen dolog, amit tennie kell, hogy kövesse Sri Caitanya Mahaprabhu utasítását: énekelje a Hare Krisna mahamantrát, és adja át rokonainak és barátainak a Bhagavad-gita és a Srimad-Bhagavatam tanítását [...]

A legjobb, ha nem fogadunk el egyetlen tanítványt sem.”

(CC Madhya 7.130)

Ezzel a verssel bukik meg az az egzotikus elképzelés, hogy minimális képesítettséggel is lehetünk guruk. A magyarázat nyilván azt utasítja, hogy oktató vagy *siksa* guruk legyünk. A 'képesítés' annyi, hogy csak ismételjük el azt amit már hallottunk. Az is ki

van emelve, hogy a legjobb ha nem fogadunk el tanítványokat. Ha a szerző ilyen gurukat szeretne látni, akkor semmi gond.

Sőt a szerző is idéz egy olyan verset, amely világossá teszi ezt az instrukciót:

„Mivel az embereket befedi a sötétség, a felvilágosításukra sok millió gurura van szükségünk. Ezért Caitanya Mahaprabhu missziója az... Mindegyikőtök legyen guru.” (1976 május 21)

Sivarama Swami – A Parampara folytatása 24. oldal

Így az Úr Caitanya arra ösztönöz mindenkit, hogy prédikálja amit tud. De amint már említettük, ez a 'sok millió guru' arra van utasítva, hogy ne fogadjanak el tanítványokat. Egy olyan személy aki csak prédikál és nem fogad el tanítványokat, az *siksa*, és nem a tanítványokat elfogadó *diksa* guru.

Srila Prabhupada újból és újból megerősíti ezt a pontot:

“yare dekha, tare kaha, krsna-upadesa. Nem kell kitalálnod semmit. Te csak kövesd azt, amit Krisna mondott. Kész. Ne adj hozzá semmit, ne hamisítsd meg. Akkor guru leszel [...] Én lehetek bolond, hitvány [...] Tehát ezt az utat kell követnünk. Te guru leszel, és átadod Krisna szavait, a szomszédaidnak és ismerőseidnek. Ekkor lesz hatása [...] Bárki csinálhatja, egy gyerek is csinálhatja.”

(Esti darshan, 1977 május 11)

Gyerek Guruk

Az instrukció arra, hogy 'legyél guru', a világ összes emberére vonatkozik, és valóban, minden prédikátor egy ilyen *siksa* guru. Még a gyerekek is. Azért mégis reménykedünk abba, hogy a szerző nem gondolja komolyan, hogy bármilyen gyerek aki elismétli amit egy könyvben olvasott automatikusan *diksa* guru lesz a paramparában. Minden ilyen feltételezés nyilván ostobaság, hiszen fent világosan olvashatjuk: 'a legjobb ha nem fogadunk el egyetlen tanítványt sem'.

Srila Prabhupada sokszor kiemelte, hogy sok esetben a *siksa* és *diksa* guruk ugyanazok, mivel mindketten krisnához visznek minket. Azt tudjuk, hogy mindenki lehet *siksa* vagy *diksa* guru, de a minimális képesítés különbözik a kettőnél. Az Úr Caitanya itt csak annyit mondott, hogy csak a hallott szavak ismétlésével, már *siksa* guruk vagyunk. Amint látni fogjuk, a *Diksa* vagy *Parampara* guruhoz szükséges képesítés sokkal nagyobb.

Parampara

Most nézzük meg vázlatosan, hogy Srila Prabhupada szerint milyen a *parampara* vagy *diksa* guru képesítettsége:

„Ha valaki nem egy olyan megfelelő személytől kap avatást aki mindig a szívében hordozza az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, nem tehet szert arra a képességre, hogy az Istenség Személyiségét ő maga is a szívébe zárja.”

(SB 10.2.18)

„Végül is, elmondhatom neked, hogy ő nem egy felszabadult személy, és ezért nem avathat be senkit a Krisna tudatba. Az magasabb autoritástól igényel speciális lelki utasítást.”

(Srila Prabhupada levél, 1968 április 26.)

„Akinek komolyan szándékában áll, hogy elérje az igazi boldogságot, annak fel kell keresnie egy hiteles lelki tanítómestert, és az avatás révén menedéket kell keresnie nála. Egy igazi lelki tanítómester meditáció útján, már megvalósította az íráskövétkeztetését, és képes meggyőzni másokat is erről. Tudnunk kell, hogy azok a nagy személyiségek, akik a Legfelsőbb Istenségnél kerestek menedéket, és félre tettek minden anyagi gondolkodást, azok hiteles lelki tanítómesterek.”

(SB.11.3.21)

Srila Prabhupada ezt a verset a *Srimad Bhagavatam* 5.14.41 versének magyarázatában idézi. Ebben írja le a hiteles lelki tanítómester elfogadásának a fontosságát. A magyarázatban a guru tattváról szóló sok fontos verset idéz: *brahmanda brahmite; tad vijñanartham; tad viddhi; ta erad gurum; és yasya prasada bhagavat prasadah*. Kétszer is említi a tisztaságot és önmegvalósítást, mint a guru tulajdonságait: '[...] Senki sem szabadulhat meg az anyagi lét ösvényétől, ha nem keres menedéket egy tiszta bhakta lótuszlabánál.' És az idézett versekről ezt mondja: 'Ez a legfontosabb dolog. Krisna-tudatossá kell válnunk, és ennek érdekében menedéket kell keresnünk egy tiszta bhaktánál. Így szabadulhatunk meg az anyag börtönéből'.

Igazából még sok-sok ehhez hasonló idézetet találunk. Össze is állítottunk egy listát, amelyet az érdeklődő olvasó megtekinthet. Lásd a cikk végén.

Azonban azt kérjük a szerzőtől, hogy mutasson akár egyetlen idézetet is, amely szerint a *diksa* guru nem csak egy önmegvalósított tiszta *bhakta* lehet.

Instrukciók

Sőt, még ha a szerző ragaszkodik ahhoz, hogy vannak nem-felszabadult *diksa* guruk, Srila Prabhupada ad tanácsokat, hogy milyen szintű gurunak kell felvennie ezt a szerepet:

Még a leendő tanítványoknak is ad tanácsokat, hogy milyen szintű gurut válasszanak.

„Nem szabad lelki tanítómesterré válnia annak, aki nem érte el az *uttama* adhikari szintet.”

(A Tanítások Nektárja, 5. vers, magyarázat)

„Ha csak nem vagyunk Krishna-Loka lakói, nem lehetünk lelki tanítómesterek.”

(Srila Prabhupada levele Mukunda Dasanak, 1969 június 10.)

„Egy kezdő vagy középső szinten álló Vaisnava is elfogadhat tanítványokat, de ezek a tanítványok ugyanazt a szintet érhetik csak el, és azt is meg kell értenünk, hogy a megfelelő útmutatás hiányában nem nagyon fejlődhetnek az élet végső célja felé. Ezért a tanítványnak vigyáznia kell, hogy *uttama* adhikárit fogadjon el lelki tanítómesterül.”

(A Tanítások Nektárja 5. vers, magyarázat)

„A gurunak az odaadó szolgálat legmagasabb szintjén kell állnia. A bhaktáknak három csoportja van és a gurut a legmagasabb rendűek csoportjából kell elfogadni.”

(CC Madhya 24.330)

- Miért nem követjük tehát Srila Prabhupada tanácsait, a guruvá válásról, a hiedelmek helyett?

Elnézést kérünk a hosszú kifejtésért, de fontos megállapítani, hogy Srila Prabhupada sem itt, sem sehol máshol nem ad „ellentmondó” instrukciókat. Ha megértjük, hogy a különböző fajta guruknak különböző minimális képesítettsége kell hogy legyen, akkor ezeket az „ellentmondásokat” könnyen feloldhatjuk. Bárki felveheti a *siksa* guru szerepet azzal, hogy prédikál, de az örökkévaló Sad Guru aki vissza visz minket istenhez, mindig egy önmegvalósított tiszta *bhakta*, egy *uttama* adhikari.

Hihetetlen

„Ha egy guru teret enged a gyengeségeinek és leesik, akkor már nem a *sampradaya*-t képviselő guru. Így a *sampradaya* mindig tiszta marad.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 6. és 33. oldal

Ringliszpil

Ezzel a fel nem szabadult *diksa*, vagy *parampara* guru elmélettel együtt, a szerző azt is feltételezi, hogy a guruk ’jöhetnek és mehetnek’ a paramparából.

Ez közvetlenül ellentmond a Sastrának:

„A hiteles lelki tanítómester az öröktől fogva létező tanítványi lánc tagja, és egy hajszálnyira sem tér el a Legfelsőbb Úr utasításaitól, amelyeket sok millió évvel ezelőtt a napisten is hallott, akitől a Bhagavad Gita tanítása eljutott a földi világba.”

(BG 4.42)

Ez teljesen szétveri a szerző és GBC által is támogatott nevetséges elképzelést, hogy a *parampara* tagjai leeshetnek.

Lehetetlen

A fenti vers szerint, tehát lehetetlen, hogy Jayatirtha, Bhagavan, Bhavananda és a többiek valaha is a *parampara* tagjai lettek volna. A vers közvetlenül ellentmond Sivarama Swami, Jayadvaita Swami és mások állításainak, hogy a fenti személyek a *parampara* hiteles tagjai voltak.

Srila Prabhupada következő megjegyzését is nézhetjük:

„Nos, ha rossz, hogyan lehet guru? Hogy lehet a vas ,arany? Igazából a guru nem lehet rossz, mert ha valaki rossz, az nem lehet guru. Ez egy ellentmondás. A guru nem lehet rossz. Nincs olyan, hogy rossz guru. Ugyanúgy nincs rossz guru, ahogy vörös guru, vagy fehér guru sincs. Guru azt jelenti, hogy valódi guru.”

(SSR 2. fejezet.)

Összefoglalás

Mindenki legyen prédikátor vagy *siksa* guru, és valójában ez nem is egy nehéz feladat. A szerző által használt összes idézet, a következtetésének az alátámasztására, ezt mondja. Egyszerűen csak azt állítják, hogy 'mond és ismételd'. Ez egy *siksa* gurura utal, és a saját lelki fejlettségének függvényében, sokféle szinten lehet.

Egy *parampara* vagy *diksa* guru, aki felavatja a tanítványait azzal a transzcendentális tudással, amivel vissza mehetünk Istenhez, mindig egy önmegvalósított tiszta *bhakta*. Mindenki lehet ilyen guru ha 'szigorúan követi' a Krisna Tudatot. Ez azonban csak a módszer arra, hogy ilyen guruk legyünk, nem az ilyen guruvá válással elért képesítettségi szint.

Továbbá egy ilyen személy soha nem esik le, és örökké tagja a paramparának.

Igazából ez az értelmezés van összhangban Srila Prabhupadanak, a guru képesítettségével kapcsolatos tanításaival. Tehát különböző típusú guruknak, más és más a minimális képesítettségi szintje.

4.3 SZAKASZ (26-29. Oldal)

FIZIKAI JELENLÉT

„Az eltávozott guru már nem fogad el tanítványokat vagy ad diksát.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 27. Oldal

Ez egy teljesen hamis feltevés, és az alábbiakból származtatható:

- a) Egy levél tartalmának, szándékos vagy nem szándékos félreértelmezése.
- b) A *diksa* tényleges lényegének a teljes meg nem értése.

A Levél

A szóban forgó levél a következőt állítja:

„De az etikett alapján az az elfogadott, hogy amíg a lelki tanítómestered életben van, addig a leendő tanítványt neki ajánlod fel, az eltávozása után viszont majd korlátlanul fogadhatsz el tanítványokat. Ez a tanítványi láncolat törvénye.”

(Srila Prabhupada levele Tusta Krisnának, 1975 December 2.)

Még mielőtt a levél tényleges tartalmát elemeznénk, érdemes megjegyezni a levél háttér körülményeit:

Ha a szerző korábbi állításának a súlyát tekintjük, elég meglepő, hogy egyetlen egy dokumentumot tud felhozni bizonyítékként, még hozzá egy olyan levelet melyet Srila Prabhupada, Siddha Svarupa egyik követőjének írt, egy olyan személynek akinek már voltak tanítványai, és már Srila Prabhupada fizikai jelenlétében avatott.

Ha, amint a szerző állítja, 'sok más idézet' is van, amelyek szerint a diksát csak egy fizikailag jelenlévő guru adhatja, akkor miért csak egy olyan idézetet tud bemutatni, amely egy Srila Prabhupada által elítélt személyhez kapcsolódik:

„Én úgy látom, hogy Siddha Svarupa nem egy rossz fiú, de a kezdetektől fogva megvan a saját filozófiája. Biztos, hogy nagy irigység van az istentestvérek között, épp úgy, mint az én istentestvéreim között.”

(Srila Prabhupada levél, 1975 július 13/23)

Nagyon kár, hogy szerző nem tájékoztatja az olvasókat erről a fontos pontról.

Ambiciózus

Érdekes, hogy Srila Prabhupada nagyon hasonló leveleket írt minden olyan tanítványának akinek arra volt vágya, hogy saját tanítványokat fogadhassanak el. Azért, hogy akadályozza a korlátlan ambícióikat, gyakran arra figyelmeztette őket, hogy várjanak az eltávozásáig.

„Először is figyelmeztetlek Acyutananda, ne próbálj avatni. Nem vagy ahhoz megfelelő helyzetben, hogy bárkit is felavass. Egyébként is az etikett szerint a lelki tanítómester jelenlétében, az összes leendő tanítványt hozzá kell vinni.”

(Srila Prabhupada levél, 1968 augusztus 21.)

Eltitkolt

Teljes joggal feltehetjük a kérdést, ha ez a levél annyira fontos, és egy ilyen fontos 'törvényt' állít, akkor:

1. Miért titkoltak el egy ilyen fontos levelet olyan sokáig?
2. Miért utasította egy ISKCON guru azt a személyt, aki közzétette, hogy azonnal adja vissza a levelet?

A Szöveg

Most nézzük a levél tényleges tartalmát. Először is a szerző csak egy pár mondatot szedett ki a levélből, és így nem ismertette a szöveghelyzetet. Így ahhoz, hogy megértsük ezt a 'törvényt', foglalkoznunk kell a felvezető mondatokkal is.

„Minden tanulóból egyszer acarya lesz. Az acarya olyan személyt jelent, aki ismeri a sastrákat, gyakorlatban is követi őket, és oktatja ezt a tanítványainak. [...] Képezd magad, tartsd szigorúan a szabályokat, és akkor hiteles guru leszel majd, és hasonló elvek alapján tanítványokat is elfogadhatsz. De az etikett alapján az az elfogadott, hogy amíg a lelki tanítómestered életben van, addig a leendő tanítványt neki ajánlod fel, az eltávoztása után viszont, majd korlátlanul fogadhatsz el tanítványokat. Ez a tanítványi láncolat törvénye.”

(Sрила Prabhupada levél, 1975 december 2.)

Tehát a levél igazából a következőket mondja:

- a. Sрила Prabhupada azt akarta, hogy a tanítványai először **váljanak** acaryákká. A váljanak szó olyan dolgot jelent, ami még nem történt meg.
- b. 'Képezd magad, tartsd szigorúan a szabályokat, és **akkor** hiteles guru **leszel majd**, és hasonló elvek alapján tanítványokat is elfogadhatsz.' Tehát csak akkor fogadj el tanítványokat ha már képesített vagy arra, hogy guru legyél.
- c. Ez a levél csak megad egy időpontot, amikor a tanítvány elméletileg *diksa* guru lehet (azaz: 'lehet' és nem 'lesz'). Ez az eltávoztás után van, de maga az esemény nem egy felhatalmazás az avatásra. Bármennyire is képesített valaki, felhatalmazás nélkül nem lehet *diksa* guru.
- d. Sрила Prabhupada sehol nem említi ezt a törvényt a könyveiben, sőt még Sрила Bhaktisiddhanta sem követte, és nemrégén maga Sivarama Swami engedte meg a saját tanítványának, Mahavisnu Swaminak, hogy megszegje.
- e. Sрила Prabhupada nyilván csak csökkenteni akarta az egyik tanítványának az ambícióit.

A Törvény

Mi csak vissza szeretnénk állítani Sрила Prabhupada azon instrukcióit, melyet minden ISKCON-beli követőjének adott. Nem pedig ezt az instrukciót, amelyet egyetlen egy ambiciózus tanítványának adott egy sehol máshol nem található 'törvényről'.

A kérdéses levél nem foglalkozik azzal a helyzettel, és ezért nem érvelhetünk úgy mint ahogy a szerző tette: 'Ha Sрила Prabhupada az eltávoztása után továbbra is elfogadna tanítványokat, akkor a levél értelmetlen lenne.' A levél nem lenne értelmetlen egy ilyen helyzetben, hiszen a levél nem egy ilyen helyzetről szól. Még ha Sрила Prabhupada csak azért fogadna el továbbra is tanítványokat az eltávoztása után, mert egyetlen tanítványa sem képesített, az már magában azt jelentené, hogy a fenti törvény nem is működőképes. Ebben az esetben Sрила Prabhupada nem szeghetne meg egy olyan törvényt amelyet még be se lehetett vezetni. És mivel a levél csak egy lehetőséget vet fel, ('csinálhatsz' valamit, és nem csinálni 'fogsz' valamit) ezért nem írhat felül egy közvetlen utasítást. Ez az utasítás egy olyan rendszert vezetett be, amelyben Sрила Prabhupada a *diksa* guru.

A szerző kifejezi azt, hogy a tanítványnak nem csak képesítettnek kell lennie korlátlan számú tanítvány elfogadásához, hanem felhatalmazottnak is. A legjobb amit mondhat a szerző, hogy ez az egy tanítvány felhatalmazott volt, de ez a tanítvány végül mégis elhagyta Sрила Prabhupada mozgalmát, és Sрила Prabhupada még *ritviknek* sem nevezte ki őt.

Így Sрила Prabhupada nem szegi meg a fenti 'törvényt' azzal, hogy továbbra is elfogad tanítványokat, mivel a törvény sehol sem utal arra, hogy a guru nem avathat akkor amikor akar. Csak a tanítványt korlátozza. És mivel Sрила Prabhupada az egyetlen aki avathat az ISKCON-ban, és mivel a levél egyetlen címzettje nem lett kinevezve *ritviknek* se, nem hogy *diksa* gurunak, így láthatjuk a szerző álláspontjának a törékenységet. Főleg azért, mert ő maga engedte meg az egyik tanítványának, hogy megszegje ugyanezt a 'törvényt'. Tehát nyilván a szerző az, aki 'értelmetlennek' látja ezt a törvényt.

A szerző állításával ellentétben, bizonyára nem az a 'szokás', hogy pusztán a lelki tanítómester eltávoztása miatt, a tanítvány automatikusan korlátlanul fogadhat el tanítványokat. Ez a gyakorlat nem csak abszurd, hanem egy teljes koholmány is. Még a GBC sem fogadja el ezt, hiszen egy gondosan megmunkált rendszerük van a *diksa* guruk felhatalmazására az ISKCON-ban. Ha a fenti személyes levél miatt már mindenki fel van hatalmazva az avatásra, akkor a GBC mégis miért érzi úgy, hogy még egyszer fel kell hatalmazniuk az embereket arra, hogy avathassanak? Még a szerzőnek is meg kellett várnia, amíg a GBC megengedi neki, hogy avathasson. De miért tette ezt, ha már fel volt hatalmazva?

Diksa

Lényeges megemlítenünk, hogy a szerző azt szeretné igazolni, hogy a *diksa* gurunak muszáj fizikai testtel rendelkeznie. Ez a *diksa* természetével kapcsolatos félreértéseknek köszönhető. A *diksa* nem egy tűz ceremónia, se nem egy 'elektromos kisülés'

a fizikai testben. Csak akkor mondja azt valaki, hogy a diksához szükséges az anyagi test fizikai jelenléte, ha csak kezdetleges primitív módon érti meg a *diksa* folyamatát.

Fontos tehát megalapoznunk a *diksa* természetét. A *sastra* nagyon világosan tárgyalja ezt a pontot:

„A *diksa* valójában azt jelenti, hogy a lelki tanítómester a transzcendentális tudást átadva – amelynek hatására a tanítvány megszabadul minden anyagi szennyeződéstől – felavatja a tanítványt.”

(C.c. Madhya, 4.111, magyarázat)

„A *diksa* az a folyamat, amelynek segítségével az ember felébresztheti transzcendentális tudását, és elpusztíthat minden bűnös tetteiből származó visszahatást. A kinyilatkoztatott szentírások hozzáértő tanulmányozói, diksának nevezik ezt a folyamatot”

(C.c. Madhya, 15.108, magyarázat)

„Úgy is mondhatnánk, hogy a lelki tanítómester eredeti tudatára ébreszti az alvó élőlényeket, hogy imádhassák az Úr Visnut. Ez a *diksa*, az avatás célja. Az avatás azt jelenti, hogy tiszta tudásra teszünk szert a lelki tudatot illetően.”

(C.c. Madhya, 9.61, magyarázat)

Ezek a *sastra* egyértelmű kijelentései. Sehol nem találunk említést, a fizikai jelenlétre. Sőt a *sastra* pont az ellenkezőt állítja, mivel a *diksa* a transzcendentális tudás átadásának a folyamata:

„A lelki tudás elsajátítását sosem akadályozza semmilyen anyagi feltétel.”

(S.B. 7.7.1, magyarázat)

„A transzcendentális hang értéke nem csökken azzal, ha a hang kiejtője látszólag nincs jelen.”

(S.B. 2.9.8, magyarázat)

Srila Prabhupada világossá teszi, hogy a lelki tanítómesternek nem kell fizikailag jelen lennie:

Paramananda: „Mindig, nagyon erősen érezzük jelenlétedet Srila Prabhupada, a tanításaidon és útmutatásaidon keresztül. Mindig az instrukcióidon meditálunk.”

Srila Prabhupada: „Köszönöm. Ez az igazi jelenlét. A fizikai jelenlét nem fontos.”

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, Vrindavana 1977 október 6.)

„Mindig veled vagyok. Soha ne aggódj, ha fizikailag nem vagyok a közeledben.”

(Srila Prabhupada levél, 1967 szeptember 16)

„Az abszolút világban nem teszünk különbséget, én vagy ő, Krisna és képviselője hasonlóak. Ahogy Krisna jelen van egy időben akár millió helyen, hasonlóan a lelki tanítómester jelen lehet bárhol, ha a tanítvány akarja. Mivel a lelki tanítómester egy elv, nem a test. Mint ahogy a televízió műsor is ezernyi helyen látható egy időben, a távközlés elvének használatával.”

(Srila Prabhupada levél, 1968 május 28.)

AZ SORON KÖVETKEZŐ KAPCSOLAT

Az soron következő kapcsolat fizikai jelenlétet feltételez. Bármely más értelmezés megváltoztatja a „törvényt”.

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 28. oldal

Téves

Ez is egy, a szerző érvei közül, de sajnos nem támasztható alá semmilyen idézettel sem a sastrából. A „soron következő kapcsolat” kifejezést Srila Prabhupada, a Srimad Bhagavatam alábbi versében használja:

„Ahhoz, hogy az ember részesüljön a Srimad Bhagavatam igazi tanításában, a tanítványi láncolatban soron következő lelki tanítómesterhez kell fordulnia.”

(S.B. 2.9.7, magyarázat)

De a vers magyarázatában, Srila Prabhupada nem említi, hogy a „soron következő kapcsolat” ugyanazt jelenti mint a fizikai jelenlét. Az egyetlen magyarázat amit a szerző felhozhat, az az, hogy a fenti idézet összeegyeztethető kell hogy legyen, az előző

szakaszban közölt levélnek az általa adott értelmezésével.

Az előbb azonban következetesen megmutattuk, hogy a „tanítványi láncolat törvénye” nem állít olyat, hogy a *diksa* guru csak egy fizikai testtel működhet. Egyszerűen csak annyit mond, hogy a képesített tanítvány, csak a saját gurujának az eltávózása után lehet guru. Nincsen említés arra, hogy a guru már nem működhet, ha egyetlen képesített utód tanítványa sincsen. Amint már korábban megjegyeztük, a kérdéses levél nem is foglalkozik ezzel a helyzettel, csak azzal, ha léteznek képesített tanítványok.

„És ha nincs képesített utód, akkor nem lehet azonnali soron következő kapcsolat a tanítványi láncolatban. Ez megmagyarázza, hogy miért alaptalan a 'ritvik' filozófiának az az értelmezése, hogy Srila Prabhupadán kívül, más is avathat. Avatást csak a „soron következő kapcsolattól” kaphatunk. Srila Prabhupada marad a „soron következő kapcsolat” mindaddig, amíg ennek ellenkezőjét meg nem mutatják.”

A szerző nagyon rosszul teszi, hogy be szeretné mutatni Srila Prabhupada elérhetetlenségét, mivel ezt nem támogatja a *sastra*.

Még mindig Soron következő

Világos tehát, hogy amíg van hézag, addig a legutóbbi *acarya* marad a soron következő. Nevetséges azt feltenni, hogy a fizikai jelenlét hiányában, egy helyettest kell elfogadnunk. Ez nem csak abszurd, hanem teljesen felesleges, hiszen Srila Prabhupada biztosított minket arról, hogy:

„Mindegy, hogy fizikailag jelen vagyok vagy nem, én fogom nektek az útmutatást adni, épp úgy, ahogy én is kapom az útmutatásokat a Guru Maharajamtól.”

(Srila Prabhupada szobabeszélgetés, 1977 július 14.)

Nekünk csak annyit kéne tennünk, hogy elfogadjuk Srila Prabhupadát, amíg ki nem emelkedik a következő képesített kapcsolat a tanítványi láncolatban.

„A lelki tanítómester elődjei az ő lelki tanítómestere, annak lelki tanítómestere és így tovább, akik az acaryák tanítványi láncolatát alkotják.”

(SB 3.29.17, magyarázat)

A fentiek szerint a tanítványi láncolat, csak képesített *acaryák* láncolata és nem – ahogy jelenleg is – olyan személyeké akik nem 'estek le' az elmúlt öt évben, és elég szerencsések voltak ahhoz, hogy elegendő szavazatot kapjanak az éves mayapuri összejövetelen.

Felesleges

A szerző által felhozott érvek nem csak hibásak, hanem feleslegesek is, hiszen ahogy az előző szakaszban megmutattuk, Srila Prabhupada *ritvikeket*, és nem *diksa* gurukat nevezett ki, az eltávózása utánra.

4.4 SZAKASZ (29-30. Oldal)

TUDÁS

„Ebben az értelemben Srila Prabhupada világosan állítja, hogy nem csak egy *uttama* *adhi*kari avathat.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása, 29. oldal

Az egyetlen dolog amit Srila Prabhupada mond, az az, hogy egy nem *uttama* *adhi*kari személynek tilos avatnia. A megjegyzései arra, hogy egy alul képesített személy is elfogadhat tanítványokat, azok nem felmentések hanem figyelmeztetések:

„Nem szabad lelki tanítómesterré válnia annak, aki nem érte el az *uttama* *adhi*kari szintet. [...] Egy kezdő vagy középső szinten álló Vaisnava is elfogadhat tanítványokat, de ezek a tanítványok ugyanazt a szintet érhetik csak el, és azt is meg kell értenünk, hogy a megfelelő útmutatás hiányában, nem nagyon fejlődhetnek az élet végső célja felé. Ezért a tanítványnak vigyáznia kell, hogy *uttama* *adhi*kárit fogadjon el lelki tanítómesteréül.”

(A Tanítások Nektárja 5. vers, magyarázat)

Ezt máshol is megerősíti:

„A gurunak az odaadó szolgálat legmagasabb szintjén kell állnia. A *bhaktáknak* három csoportja van és a gurut, a legmagasabb rendűek csoportjából kell elfogadni.”

(CC Madhya 24.330)

- Miért ne fogadjuk el ezt a tanácsát?

Srila Prabhupada szerint:

„Mostanában divattá vált, nem engedelmeskedni az elmúlt korok acaryái és felszabadult lelkei, megdönthetetlen utasításainak.”

(SB 4.18.5, magyarázat)

Tudás

Az előbbieken már említettük, hogy bárki lehet *siksa* guru, de a *diksa* gurunak, definíciója szerint, birtokolnia kell a teljes divya-jnanat. Srila Prabhupada ezt elég egyértelműen jelzi:

„Akkor azt mond, hogy 'Igen én mindent tudok' Diksa. Diksa, avatás, *diksa*, ez a szanszkrit szó, *diksa* azt jelenti, hogy divya jnanam kshipayati kérdezz a lelki tanítómestertől a szolgálatról és add át magad a transzcendentális tudásnak. Minél többet kérdezel, annál nagyobb tudásod lesz. Akkor már kihívatsz, és akkor 'Igen, én mindent tudok.'”

(Reggeli Séta, 1974 június 11)

„Az a *diksa*, ami elmagyarázza a divya-jnanat, a transzcendentálist. *Di*, divya, *diksanam*. *Diksa*. Tehát divya-jnana, transzcendentális tudás... Ha nem fogadsz el egy lelki tanítómestert, akkor hogyan kapod meg a lelki... Kaphatsz egy kis tudást innenonnan, de csak az idődet pazarolod. A tanár és a saját idődet is elpazarolod. Ezért inkább egy szakértő lelki tanítómester irányítása alatt élj.”

(Szoba beszélgetés, 1977 január 27.)

Ez a divya-jnana, nagyon magas tudás:

„A divya-jnana pedig, a tudás eredeti formája, a szent mantrával együtt, amely tartalmazza a konkrét tudást az egyén és az istenség legfelsőbb személyisége közötti kapcsolatáról.”

(Bhakti Sandarbha 243)

OPTIMIZMUS

„Idővel, ő is eléri az uttama szintet, és akkor át tudja adni majd a legfelsőbb megvalósításokat.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása, 30. oldal

Spekuláció

„A bhaktáknak három csoportja van és a legmagasabb rendűek csoportjából kell elfogadni.”

(CC Madhya 24.330)

Srila Prabhupada nyilván nem támogatja azt az ötletet, hogy elfogadhatunk egy alacsonyabb rendű gurut, és remélhetjük, hogy egyszer majd uttama adhikari lesz.

Amint a fenti és korábbi idézetek is bizonyítják, nevetséges azt mondani – mint azt a szerző is tette –, hogy hagyjuk ott Srila Prabhupadot, hátha a jelenlegi guruk közül valamelyik megcsinálja!

Srila Prabhupada mindig arra ösztönöz minket, hogy egy hiteles gurut fogadjunk el. Sosem ösztönöz minket arra, hogy egy olyan személyt fogadjunk el, aki ha lesz elég ideje, és nem esik le közben, talán hiteles lesz.

Először a Képesítés

Amint azt a szerző is állítja, a Krisna tudat gyakorlásával feltétlenül uttama-adhikarik lehetünk, de Srila Prabhupada azt mondja, hogy először kell elérni az uttama adhikari szintet, és csak utána lehetünk *diksa* guruk.

Az a nézet, hogy a prédikálás érdekében nagyon sok gurura van szükségünk, teljesül ha mindenki *siksa* guru vagy prédikátor lesz. Srila Prabhupada ezt a korábban idézett Amara ajnana guru hana vers magyarázatában megerősíti.

Ostobaság azt javasolni, hogy próbáljunk találni egy idősebb bhaktát, és reméljük azt, hogy biztosítani tudja a felszabadulást. A *sastra* egyértelműen kimondja, hogy ha a teljes divya-jnanat akarjuk, akkor forduljunk ahhoz, aki már birtokolja. Srila Prabhupada pont egy ilyen személy.

Határozat

Ha Srila Prabhupada adja nekünk a transzcendentális tudásunk magját, akkor biztosan tőle kapjuk a divya-jnanat is.

Ezt a következő GBC határozat állítja:

- a) Srila Prabhupada az alapvető siksa guru minden ISKCON *bhakta* számára, mivel megvalósította és a modern kor-
nak megfelelően átadta a Brahma Madhava Gaudiya *sampradaya* előző acaryáinak a tanításait.
- b) Srila Prabhupada instrukciói a lényeges tanítások minden ISKCON *bhakta* számára.
- c) Srila Prabhupada könyvei a tanításainak a megtestesülései, és az ISKCON jövődöbeli generációja sztemdernek
kell, hogy elfogadja öket.
- d) Az ISKCON összes lelki tanítómestere felelős azért, hogy a tanítványait Srila Prabhupada instrukcióinak a köve-
tésére tanítsák.

(35. Számú GBC határozat, 1994, GBC percek)

Egyértelmű, hogy a GBC szerint Srila Prabhupada instrukcióit kell követnünk. Srila Prabhupada instrukciói az alapvető, és szükség-
sleges *siksa* mindenki számára.

- Ha az ő instrukciói nem adnak divya-jnanat, akkor kié?

Nyilván nem a jelenlegi 'lelki tanítómesterek' azok, akik a szükséges divya-jnanat adják. Ők csak javasolják, hogy honnan kap-
hatjuk meg azt. Ők csak segédkeznek, de nem közvetlenül átadnak. Amint már megjegyeztük, ezt maga a GBC is beismerte.

Diksa Guru

Tehát, ha Srila Prabhupada adja a divya-jnanat, és ezáltal engedélyt ad nekünk, hogy elpusztítsuk a bűnös visszahatásainkat,
akkor ő nem lehet más mint a *diksa* gurunk. A *diksa* guru nem az a személy aki a lelki nevet adja vagy elvégzi a tűz ceremóni-
át. A *diksa* guru az, aki a diksát adja, a transzcendentális tudást, ami elpusztítja a bűnös visszahatásokat, és vissza visz minket
istenhez.

Nagyon egyszerű a választás.

- Az a személy adja a divya-jnanat aki azt mondja neked, hogy olvasd Srila Prabhupada könyveit, vagy az akinek a könyvét
olvasod?

A válasz természetesen, elég nyilvánvaló.

5.1 SZAKASZ (31. Oldal)

TÖRTÉNELEM

„Vádaskodások, félreidézések, elferdített álláspontok, hamis állítások, vádaskodások, feltételezett összeesküvések stb. [...]
Eltúlzott történelmi eseményeket használnak fel arra, hogy mások hitét gyengítsék és ezáltal, azok visszaautasítsák a lelki
tradíciókat, mintha az csak egy hamis dolog lenne.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 31. oldal

Nincs Példa

Kár, hogy a szerző nem tud arra példát mutatni, hogy hol vannak ezek a 'vádaskodások' vagy 'elferdített álláspontok'. Sőt még
'őszintétlenségre' és 'túlzásra' sem mutat példákat.

Mi, az ISKCON igazi történetét mutatjuk be. Amíg a szerző ennek ellenkezőjét meg nem mutatja, a legjobb ha nem is bocsát-
kozik ilyen vádaskodásba.

Nyilvánvaló, hogy a szerző nem tudja, és nem is akarja kérdőre vonni a történelmi eseteket és állításokat, amelyeket Az *Árulás*
cikkben fejtünk ki. Csak azt tudjuk mondani, hogy a szerzőnek teljes szabadsága van ahhoz, hogy egy a mienktől különböző
elemzést adjon Bhavananda esetére. És épp ezért elég érdekes, hogy nem tud.

Visszahatás

Elég világosan bemutatjuk, hogy Srila Prabhupada *ritvikeket* nevezett ki, ezt az instrukcióját azonban elutasították. A '*ritvik*' így
nem egy visszahatás az ISKCON történetére, hanem inkább az ISKCON történelme, egy közvetlen visszahatás Srila Prabhupada
instrukciójának az elutasításáért. Srila Prabhupada azt az utasítást adta, hogy csak *ritvikek* legyenek, de ehelyett most már fel
nem hatalmazott *diksa* guruk tevékenykednek.:

„Ne csábítsanak el az olcsó tanítványok. Először csak végezd a szolgálatod szigorúan. Ha egyből guru leszel,

akkor a szolgálati lehetőségek abba maradnak; és mivel annyi olcsó guru és olcsó tanítvány van, minden tudás nélkül, akik új sampradayákat alapítanak, ezért minden szolgálat abba marad, és megfojtja a lelki fejlődést.”

(Sрила Prabhupada levél, 1968 augusztus 17.)

FÉLREVEZETÉS

„Mivel Az Árulás a képmutatásra, csalásra és félrevezetésre épül, ezért minden történelmi tény is ugyanilyen ferdén van bemutatva.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása, 31. oldal

Nem Igaz

Sajnos, a fenti állítások közül egyikre se látunk bizonyítékot. Az egy lényeges pont, hogy a szerző nem tud konkrét példákat mutatni az olvasónak, hogy hol mutattuk be hamisan, vagy pontatlanul a történelmi tényeket.

Csak néhány cikk foglalkozik a mozgalom kellemetlen oldalaival. Azt mondhatjuk, hogy az ilyen komoly bűncselekmények bemutatása elég provokatív lehet. Ez azonban nem jelenti azt, hogy egyetérthetünk az olyan bűncselekményekkel mint a gyilkosság, vagy a gyerekek bántalmazása.

Nincs Kompromisszum

Mi azonban nem kérünk bocsánatot ezért a hajthatatlan hozzáállásunkért, és úgy gondoljunk, hogy bárhol is találjuk, harcolnunk kell a gonoszság és őszintétlenség ellen. Felháborító, hogy valaki ilyen mértékben kompromittáljon, vagy teret engedjen a korrupciónak.

Sрила Prabhupada ezt világossá tette:

„Nem köthetünk kompromisszumot senkivel az olcsó hírnévért.”

(Sрила Prabhupada levél, 1967 december 13.)

„Szóval ez a Krisna tudatos mozgalom csak egy kihívás az összes gazembernek és ostobának, ennyi az egész. Így azok akik nagyon komolyan vették ezt a mozgalmat, legyenek nagyon józanok és értsék meg, hogy leg-alább leplezzék le ezeket a gazembereket. Krisna ezt nagyon fogja értékelni.”

(Sрила Prabhupada levél, 1973)

CSEND

„Világos tehát, hogy a GBC-nek sokkal egyértelműbben kell kommunikálnia, a bhakták mozgalmával.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 4. oldal

Az fentiekkel kapcsolatos hihetetlen csend komoly aggodalmakra adhat okot.

Ahhoz, hogy megállapítsuk hol vannak az állítólagos őszintétlenségek és csalások, érdemes megvizsgálnunk a következő kérdéseket.

- Ki rejtegette a 'kinevező kazettát' ilyen sokáig?#
- Ki rejtegette Sрила Prabhupada leveleit ilyen sokáig?
- Ki rejtegette Sрила Prabhupada beszélgetéseit ilyen sokáig?
- Ki rejtegette Sрила Prabhupada végakarátát ilyen sokáig?
- Ki rejtegette Sрила Prabhupada végső instrukcióit ilyen sokáig?
- Ki támogatta a korrupst személyeket amíg lehetett?
- Ki az aki rejtegeti az igazságot ezekről a személyekről továbbra is?

És lényeges, hogy kik voltak azok a személyek akik hozzáférhetővé tették ezeket a dokumentumokat. Miért nem volt hajlandó az autoritás ilyen sokáig, közzé tenni ezeket a dolgokat?

Érdemes azt is megemlítenünk, hogy a szerző nem hajlandó tárgyalni a fenti kérdéseket.

5.2 SZAKASZ (31. oldal)

KÉPMUTATÁS

„Ha a múltbeli rossz tettek, megfosztanak egy személyt attól, hogy az igazságot képviselje, akkor a *ritvik* kiadványok szerzőjének, figyelembe kéne vennie, hogy mint a Srila Prabhupada által felosztott hiteles csoport vezetője, a valóságnak az általa vett megítélése, még mindig rossz lehet.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 31. Oldal

Képességek

Kár, hogy a szerző nem említi, hogy ezek az állítólagos gaztettek 18 évvel ezelőtt történtek. Ez az időtartam bőven elég lett volna, bemutatni a bizonyítékokat, de ez sajnos nem történt meg. A szerző a bizonyítékok ezen hiányát azonban, mindig az ellenfeleinek tulajdonítja:

„A bizonyítékok ilyen pontatlan kifejtését már megszokhattuk a *ritvik* kiadványoktól, és igazából az egész elmélet ezekre épül; az igazság hiányos bemutatása, egy előre megfontolt cél elérése érdekében.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 9. oldal

Minden esetre az imént említett személy, csak néhány ilyen dokumentum terjesztéséért felelős. Az is említésre érdemes, hogy Az *Árulás*, csak közvetlen idézeteket tartalmaz Srila Prabhupada könyveiből.

Szégnyeltes

Az üzenet átadói folyamatos támadásának a szükségessége, és nem az üzenet támadása, arra enged következtetni, hogy a szerző az olvasó elméjének elterelésével próbálja rejtegetni a bizonyítékok hiányát. Ezt a hiányt azonban, ismét az ellenfeleinek tulajdonítja:

„...a *ritvik* filozófia annyira zavaros, hogy azt csak egy kábult és zavarodott olvasó tudja megemésztetni. A történelem pont ezt teszi.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 31. oldal

HORROR

„Van-e olyan ennek a csoportnak a múltjában, ami azt jelezné, hogy a jelenlegi munkájuk sokkal kevésbé horrorisztikus, mint az írásaikban található mesék?”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 31. oldal

Mesék

A szerző azt állítja, hogy ‘meséket’ mondunk. Azt azonban elfelejti, hogy mi csak a hivatalos GBC dokumentumokból vettük a történeti tényeket, és Srila Prabhupada könyveiből mutattunk be idézeteket. Ezeket az információkat nehezen lehet ‘meséknek’ nevezni.

Sőt a köztünk, és az általunk közölt történeti tények közti legfőbb különbség az, hogy mi sosem állítottuk azt, hogy önmegvalósított tiszta bhakták lennénk. Semmi kétség afelől, hogy vannak hibáink. Ilyen értelemben, mi teljesen nyitottak vagyunk a helyreigazításra. Úgy gondoljuk azonban, hogy az ilyen tökéletlenségeknek hiányozniuk kéne azokból, akik *diksa* guruként működnek.

AZ IGAZSÁG

„A *ritvikek* történeti nézőpontjában, azonban van egy némi igazság.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 31. oldal

Bukás

A szerző sehol sem ad példát arra, hogy a morális, anyagi és filozófiai korrupcióra bemutatott vádak hibásak.

„Én úgy gondolom, hogy az ISKCON vezetőségének érdeke az, hogy Srila Prabhupada vágyait teljesítse. A tapasztalatlanság (Srila Prabhupada távollétében) és néhány tag elhajlása viszont, szégyent eredményezett.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 31. oldal

Azonnal nyilvánvaló, hogy a szerző nem szándékozik megosztani ezen elhajlásoknak a mértékét és természetét, és azt, hogy miként rejtették el őket.

5.3 SZAKASZ (31. oldal)

IDÉZETEK

„De Srila Prabhupada könyveiben nem találunk sem utalást, sem egyetlen idézetet, ahol azt állítaná, hogy a guru rendszernek így kell folytatódnia.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 32. oldal

Dokumentumok

Hasonlóan, sem a GBC-ről, sem a GBC-nek a mozgalom jövőbeli irányításában vállalt szerepéről, sem a Bhaktivedanta könyvkiadó természetéről és funkciójáról nem találunk részletes leírást Srila Prabhupada könyveiben. De Srila Prabhupada ezekkel a kérdésekkel, más dokumentumokban foglalkozik. Ugyanígy a *ritvik* rendszer leírását is, Srila Prabhupadától származó dokumentumok tartalmazzák.

Ezeket a dokumentumokat a korábbiakban már felsoroltuk.

Azt látjuk viszont, hogy a szerző képtelen bármilyen bizonyítékot felmutatni arra, hogy Srila Prabhupada, tizenegy *diksa* gurut nevezett ki.

Szükségtelen

Srila Prabhupada egy jó pár éven keresztül azt mutatta, hogy sem az avatási folyamathoz, sem a divya jnana átadásához nem szükséges az ő fizikai jelenléte. Ezt a *ritvik*jein és a transzcendentális tanításainak a terjesztésén keresztül tette. Ennek a rendszernek az eltávozása utáni folytatásához nem volt szükség hosszú értekezésekre, hanem csak a folytatásra vonatkozó instrukcióra. És amint már megmutattuk, pontosan ez történt. Nem volt szükség bonyolult magyarázatokat adni arra, ami már sok éven keresztül működött.

Formalitás

Úgy tűnik továbbá, hogy a szerző tudatosan vagy sem, de félreérti a *ritvikek* működését. A feltételezésével ellentétben, a *ritvikek* nem folytatják a guru láncolatot, hanem egyszerűen csak segítenek az újonnan csatlakozóknak, hogy formálisan elfogadják Srila Prabhupadat mint a hiteles acaryát.

Azt a személyt nevezik *ritviknek* aki képviseli az acaryát az új tanítvány névadási ceremóniáján. A lelki név adása csak egy része az avatási ceremóniának. És Srila Prabhupada szerint ez a ceremónia csak egy formális.

„Az avatás csak formális. Ha komoly vagy, az az igazi avatás. Az én érintésem csak egy formális. A te elhivatottságod. Az az avatás.”

(Vissza Istenhez)

Nem kell tehát egy olyan ceremóniának csak egy részét elmagyarázni, amelyre nem találunk részletes leírást Srila Prabhupada könyveiben, és úgyis csak egy formális.

Teljes

Az avatás és *diksa* elveire és a lelki tanítómester azon képességére, hogy fizikai test nélkül adja tovább a divya jnanat, viszont igen is találunk magyarázatot Srila Prabhupada könyveiben. A *ritvikek* használata a lelki név adására az ilyen elvek alkalmazásának csak egy változata. Ez nem változtatja meg magát az elvet.

Meglepő

Meglepő, hogy a szerző az alábbi idézetet szolgáltatja az érveinek az alátámasztására:

„A könyveimben a Krisna tudatos filozófia teljességében megtalálható, ezért ha valamit nem értesz, akkor csak olvasd el őket újra és újra. Ha naponta tanulmányozod őket, a tudás megnyilvánul majd számodra, és ezen a folyamaton keresztül a lelki életed fejlődni fog.”

(Srila Prabhupada levél, 1974 november 22.)

A fenti idézet egyértelműen azt állítja, hogy Srila Prabhupada könyveit fizikailag jelen lévő guruk nélkül is ugyanúgy megérthetjük. Az alábbi idézet tovább erősíti ezt:

Bhakta: Srila Prabhupada, ha nem vagy elérhető személyesen, akkor hogyan tudunk választ kapni a felmerülő kérdéseinkre...?

Srila Prabhupada: A válaszok a könyveiben vannak.

(Reggeli séta, Los Angeles, 1973 május 13.)

ÚJRADEFINIÁLÁS

„Ugyanúgy mint a Hindu szónak, a *ritvik* szónak is volt egy eredeti jelentése, de egy teljesen más jelentést adunk neki.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása, 31. oldal

Kétszínű Gondolkodás

Ez egy kétszínű gondolkodás, hiszen maga a szerző fejt ki a szándékát a szó újradefiniálására:

„Végül pedig, szeretnénk egy új definíciót adni a *ritvik* vagy *ritvik acarya* szónak.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 21. oldal

5.4 SZAKASZ (32. oldal)

KORÁBBI PÉLDA

„Sem a Gaudiya Vaisnavizmusban, sem bármilyen Vaisnava tradícióban nem gyakorolják, vagy hiszik el a *ritvik* filozófiát. Srila Prabhupada, a sadhu, *sastra* és guru, hűséges követője, akkor miért vezetne be egy filozófiai alapokat, és történelmi példákat nélkülöző rendszert?”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása, 32. oldal

Nincsen Korábbi példa

Srila Prabhupada sok olyan dolgot tett, amelyekre nem találunk történelmi példát. Sőt, a legtöbb avatással kapcsolatos tetteire sem találunk. A guru, sadhu, *sastra* elvei, is azt jelzik, hogy Srila Prabhupada tevékenységei nagyon szokatlanok voltak.

Nagyon sok példa van erre, és az alábbiakban be is mutatunk egyet:

Az az elfogadott, hogy a második avatásnál a gurunak személyesen kell elmondania a mantrát, az avatandó tanítvány fülébe. Ez nem csak tradíció, hanem a *sastra* is így írja le ezt a folyamatot. A kazetta használata, feltétlenül ellentmond a megszokott gyakorlatnak.

Egyszer, az avatandó *bhakta* feleségét kérte meg arra, hogy mondja el a mantrát az ő nevében:

„A levéllel együtt küldöm a szent zsinórodát is, amelyen én végig mondtam a mantrákat. Íme a Gayatri mantra: [...] Kérd meg a feleségedet, hogy mondja el neked ezt a mantrát, és ha lehet, tarts egy ugyanolyan tűz ceremóniát, mint amit a házasságodnál tartottunk, és vedd fel ezt a szent zsinórt magadra. Saradia, vagy bármely kétszer avatott *bhakta* megtarthatja a ceremóniát.”

(Srila Prabhupada levél, 1971 április 8.)

Teljesen Nyilvánvaló

A *sastra*ból azt is megérthetjük, hogy az olyan tiszta bhaktának mint Srila Prabhupada, nem kell felelnie a feltételekhez kötött lelkeknek. A cselekedetei valóban túlléphetik a megértésünket.

A *sastra* ezt elég nyilvánvalóan állítja:

„Srila Kaviaraja Goswaminak és azoknak, akik az ő nyomdokait követik, nem az a dolguk, hogy a nyilvánosságot szórakoztassák. Az ő feladatuk egyszerűen az, hogy elégedetté tegyék az előző acaryákat, s elbeszéljék az Úr kedvteléseit.”

(CC Madhya 2.85, magyarázat)

Elv

Srila Prabhupada előtt a *ritvikeknek*, vagy közvetítőknek, még a lelki tanítómester fizikai jelenlétében történő használata sem volt elterjedt. Fontos azonban megértenünk, hogy a *ritvik* használata a lelki név adására, a lelki tanítómester nevében, és a

lelki tanítómester eltávozása után, nem mond ellent semmilyen ismert elvnek.

Arra következtethetünk tehát, hogy a tudásunk a paramparáról se nem elég részletes se nem elég mély ahhoz, hogy értelmesen beszélhessünk a múltbeli gyakorlatokról. *Csak maga Srila Prabhupada vezethet minket.*

Nem Megfelelő Indok

Világos tehát, hogy a történelmi példa hiánya önmagában nem elegendő indok ahhoz, hogy feltegyük, Srila Prabhupada nem tenne, vagy támogatna egy adott dolgot.

Végsősoron azt kell követnünk amit Srila Prabhupada valóban tett, és nem azt amit szerintünk tehetett volna. Az előző szakaszokban következetesen igazoltuk, hogy Srila Prabhupada, az eltávozása utánra is, csak *ritvikeket* nevezett ki az avatások elvégzésére.

5.5 SZAKASZ (32-33. oldal)

KÖVETKEZTETÉS

„Megkérem az olvasókat, hogy gondolják végig 'a cikk céljait', amelyeket megerősítésként az alábbiakban felsorolunk.”

Sivarama Swami – A Parampara Folytatása 32. oldal

Elvetettük

Sajnos amint azt az előző szakaszokban láthattuk, „A Parampara Folytatása” cikk szinte minden egyes oldalán találunk hibákat. A szerző által bemutatott bizonyítékok hatástalanok és helytelenek, és ezért nyugodtan elvethetjük őket. Bemutattuk, hogy a Srila Prabhupada tanításaiból levonható tényleges következtetések, gyakran teljesen ellentétesek a szerző által levontakkal.

KÖVETKEZTETÉS

Az ötödik szakaszban a szerző újraismétli az első szakaszban kitűzött bizonyítandók listáját. De, amint már pontról pontra megmutattuk, a szerző, egyetlen egy állítását sem tudta bizonyítani. Inkább segített nekünk egyszer s mindenkorra belátni, hogy Srila Prabhupada tényleg kinevezett *ritvikeket* az eltávozása utáni avatásokra, és az általuk avatott tanítványok, mind Srila Prabhupada tanítványai. A alábbiakban felsoroljuk a levonható helyes következtetéseket:

- **Srila Prabhupada tizenegy *ritviket* nevezett ki arra, hogy tanítványokat avassanak neki az eltávozása után.**
- **A *parampara diksa* gurujának tiszta *bhaktának* kell lennie.**
- **A *parampara diksa* gurui soha nem esnek le.**
- **Mindenki arra van ösztönözve, hogy oktató, vagy *siksa guru* legyen. De a legjobb ha nem fogadunk el tanítványokat.**
- **A *diksa* a transzcendentális tudás átadása. Ezt Srila Prabhupada vaniján keresztül kapjuk, és így a diksához nincs szükség fizikai testre. Ha Srila Prabhupadatól ilyen transzcendentális tudást kapunk, akkor nincsen semmi akadály arra sem, hogy diksát adjon.**

A *Parampara Folytatása* eredetileg a mozgalmunk Nagy Britanniai vezetője, a GBC tagja és vezető avató guruja által bemutatott, a guru kérdést tárgyaló végleges dokumentum kellett volna, hogy legyen. Mi azonban alázatosan ajánljuk, hogy amíg az ellenkezőjére nem látunk bizonyítékot, az általunk bemutatott pontokat fogadja el mindenki, hiszen mindegyiket alaposan körbejártuk.

Amint ez a cáfolat is megmutatta, egyáltalán nem erősek a '*ritvik*' elleni 'bizonyítékok', és így igazságtalannak találjuk azt, hogy kitiltják a tagjainkat, és megtiltják a könyveink olvasását. 'Amíg bűnösnek nem találják, ártatlan!', és ez a cikk nem mutatta meg, hogy bűnösök vagyunk. Messze volt attól. Sőt az ellenkezőjét sikerült érthetően bizonyítania.

Alázatosan bocsánatot kérünk minden sértésért amit elkövettünk HH Sivarama Swami, vagy bármely más *bhakta* ellen, ezzel, vagy más kiadványunkkal, de az igazságot ki kell mondani.

Fogadd el Srila Prabhupadat diksa gurudként, és térj vissza Istenhez.

Srila Prabhupada ki jaya!

Az alábbi forrásokból idéztünk:

1. Az 1977-es 'Kinevező Kazetta'.
2. Videó felvételek az 1990-es San Diegiói vitáról.

3. Kazetta és átírás Jayadvaita Swami 1993-as ál vitájáról.
4. A guru képesíttségéről szóló idézetek gyűjteménye.
5. A *ritvikeket* kinevező összes végső dokumentum, és a végakarát.
6. Más források.

Örömmel veszünk minden guru témával, vagy mással kapcsolatos kérdést.

www.iskconirm.com
irm@iskconirm.com